ANUL X No. 2919 — Ediția de seară — JOI 21 AUGUST, 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni
și se plătesc înainte:

Un an în țară	30 lei;	în străinătate	50 lei	
Șase lunĭ	15 „	„	„ 25 „	
Treĭ lunĭ	8 „	„	„ 13 „	

Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ

Linia pagina VI-a	. . . .	leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a	. . . .	„ 2. „
„ „ IV-a	. . . .	„ 2. „

La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Cearta dintre D. Ferichide și Al. Djuvara

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Omul regeluĭ

Cestiunea macedoneană e veșnic la ordinea zileĭ. Avem în munțiĭ Pinduluĭ și în cîmpiile macedonene o populațiune romînească ale căreĭa sentimente și aspirațiunĭ naționale sîntem datorĭ a le susține, a nu le lăsa să se piardă. Patrioțiĭ de acolo fac sacrificiĭ enorme și luptă din răsputerĭ în potriva înrîuririĭ grecești, sîrbeștĭ și bulgare. Pentru a putea răzbate, în mijlocul negreĭ străinătățĭ, pentru a putea să-șĭ păstreze limba și obiceĭurile, e nevoĭe ca școala să întreţină acest foc sacru și eĭ—oamenĭ săracĭ—aŭ făcut apel la frațiĭ lor din Romînia independentă, ca să-ĭ ajute, ca să nu-ĭ lase să dispară pentru tot-d'auna, ca limbă și naționalitate.

Noĭ Romîniĭ, nu putem avea aspirațiunĭ absurde. Macedonia este prea departe, sîntem despărțițĭ prin atîtea popoare de frațiĭ noștri, ca să ne gîndim la o unire efectivă cu dînșiĭ. Avem însă datoria ca să le dăm conștiința de sine, să-ĭ ajutăm ca în mozaicul de popoare din peninsula balcanică, și Romîniĭ să poată fi de sine stătătorĭ, fie sub suzeranitatea Turcieĭ, fie că s'ar alcătui o federațiune a tuturor naționalităților de acolo. Nicĭ Greciĭ, nicĭ Bulgariĭ, nicĭ Sîrbiĭ nu aŭ dreptul să rîvnească la aceste părțĭ pur romîneștĭ. Eĭ pot avea aspirațiunĭ asupra provinciilor bulgăreștĭ, sîrbeștĭ și greceștĭ. In ceea ce privește pe Grecĭ, precum noĭ ĭ-am aprobat, cînd aŭ alergat în ajutorul Creteĭ, insulă grecească care cerea unirea cu patria-mumă, tot așa dezaprobăm pornirea de cucerire a Elenilor asupra unuĭ teritoriŭ care nu le aparține, nicĭ ca drept istoric, nicĭ ca simpatie.

Din nefericire, Romîniĭ macedonenĭ aŭ pe lîngă Grecĭ, pe lîngă Bulgarĭ și Sîrbĭ, un dușman mult primejdios și maĭ puternic, pe regele Romînieĭ. Pentru nenorocirea lor, pentru a le paraliza orĭ și ce mișcare maĭ serioasă, Carol a făcut ca să se numească în Macedonia, Apostol Mărgărit, reprezentantul material al intereselor romîneștĭ. De cînd acesta a venit în fruntea mișcăreĭ macedonene, totul s'a distrus, intrigile aŭ început să-șĭ dea tristele rezultate, școalele aŭ fost părăsite și singurul, care pentru statul romîn reprezintă interesele macedonene, este Apostol Mărgărit. In potriva luĭ s'aŭ adus acuzațiunile cele maĭ grave dovedite cu acte, s'a probat că el este vîndut tuturor puterilor și că speculează, în chipul cel maĭ murdar, o cauză sfîntă. Școalele se desființează, profesoriĭ figurează numaĭ pe staturile de leafă, localurile de lumină sînt transformate în case de prostituție, ĭar bĭețiĭ macedonenĭ sînt silițĭ să-șĭ dea copiiĭ la școalele bulgăreștĭ, sîrbeștĭ saŭ greceștĭ. Cauza Romînilor este lăsată în părăsire. Mărgărit șĭ-a luat însărcinarea să o îngroape pentru tot-d'a-una. Zadarnic s'aŭ reclamat în toate părțile și sub toate guvernele. Miniștriĭ aŭ recunoscut ca juste plîngerile, aŭ deplîns și eĭ dimpreună cu delegațiĭ pĭerderea cauzeĭ naționale macedonene, dar s'aŭ declarat incapabilĭ de a o susține.

— *Ințelegeți-vă cu Mărgărit. El e omul regeluĭ. Nu putem nimic în potriva luĭ!* Acesta este răspunsul identic care se dă sub toate guvernele, sub liberalĭ ca și sub conservatorĭ, cu mica deosebire că sub ceĭ d'întîiŭ, *ignobilul*, ca să fie și maĭ mult pe placul regeluĭ, a pus să expulzeze pe cale administrativă pe delegațiĭ Eforieĭ școalelor macedonene.

Romîniĭ din Pind și Macedonia nu trebuĭe să ne acuze pe noĭ Romîniĭ și să ne facă răspunzătorĭ de starea lor de plîns și de trădarea cauzeĭ naționale. Un singur mare vinovat e și acesta este regele. Interesele politiceĭ germane cer ca în peninsula balcanică să nu existe o nouă complicațiune prin existența uneĭ cestiunĭ romîneștĭ, și Mărgărit, omul regeluĭ, inspectorul inamovibil și general al școalelor de acolo, s'a însărcinat cu desființarea acesteĭ mișcărĭ, cu readucerea la tăcere a aspirațiunilor naționale ale compatrioților săĭ.

Regele a făcut să înceteze mișcarea Romînilor de peste munțĭ, promițîndu-le că va regula el cu împăratul Austrieĭ cestiunea lor și apoĭ lăsîndu-ĭ în prada Ungurilor și a intrigilor sturdziste, ĭar azĭ tot regele este cioclul cauzeĭ Romînilor din Macedonia.

Const. Mille.

SATIRA ZILEI

Poliția păcălită

Colectiviștiĭ sînt găinariĭ ceĭ maĭ perfecționațĭ. Eĭ aŭ găsit chipul să păcălească chĭar și poliția. Așa primim din partea maĭ multor agențĭ polițieneștĭ o denunțare, că un ziarist guvernamental s'a apucat de următoarea operațiune lucrativă: a împărțit la toțĭ comisarĭ liste de subscripție pentru un volum de poeziĭ și a încasat pentru fie-care volum cîte 3 leĭ. Bĭețiĭ comisarĭ, sub-comisarĭ și epistațĭ, carĭ habar n'aŭ de poezie, aŭ fost nevoițĭ să subscrie pentru opera. Dar pînă azĭ volumul nu li s'a dat.

Văzîndu-se *inventariațĭ* de aceasta sumă, polițiștiĭ s'aŭ adresat „*Adevĕruluĭ*", ca să facem întrebarea: ce se aude cu volumul cu pricina?

Din aceste rînduri urmează, că Domniĭ colectiviștĭ sînt grozavĭ în materie de escrocherie și cînd aŭ isprăvit cu înșelarea publiculuĭ, încep să se înșele între eĭ. Să maĭ crezĭ în proverbul care zice, că *corb la corb nu'șĭ scoate ochiĭ?*

Periplizon.

Magistratura noastră

In ziarul nostru, la „Satira zileĭ", s'a zeflemisit pățania unuĭ magistrat din Focșanĭ, care mergînd la chef în orașul Odobeștĭ, a luat o baĭe gratis și pe îmbrăcate, de oare ce se arătase necuviincios față de niște Doamne carĭ luaŭ baĭe.

Se pare însă, că lucrurile's maĭ grave de cît ni s'aŭ relatat și că ele sînt maĭ mult de rezortul coduluĭ penal de cît de competința ministeruluĭ de justiție. Așa ni se relatează, și—ziarele s'aŭ făcut ecoul acesteĭ știrĭ,—că zisul magistrat a încercat să atenteze la pudoarea uneĭa din Doamnele invitate la petrecere și că — ceea ce este maĭ trist — colegiĭ acestuĭa ĭ-ar fi luat partea, trimițînd la poliție în „pĭelea goală" pe nenorocita femeĭe, care refuzase de a aparține magistratuluĭ cu pricina.

E posibil ca lucrurile să fie exagerate și ca totul să se mărginească la o lipsă de bună cuviință din partea acestuĭ membru al magistratureĭ. Totușĭ e de regretat, că uniĭ judecătorĭ n'aŭ conștiința de înalta misiune pe care o aŭ în societate și de rezerva ce trebuĭe să o aĭbă. Unuĭ simplu cetățean ĭĭ se pot permite multe lucrurĭ. Nu tot așa unuĭ înalt funcționar și maĭ ales unuĭ magistrat care are de judecat păcatele, vițiile și abaterele de la lege a semenilor săĭ. Cu ce obraz judecătorul în cestiune ar maĭ putea pedepsi cazurĭ analoge ca al săŭ, saŭ ca procuror, ar cere condamnarea acelora carĭ l'ar imita pe el?

Magistratura ar trebui să se știe că nu este numaĭ un mijloc de a încasa lefurĭ și de a trimete oamenĭ la pușcărie. Ea este o însărcinare maĭ înaltă, un sacerdoțiŭ, și din această breaslă ar trebui eliminațĭ toțĭ copiiĭ carĭ nu știŭ să se respecte pe eĭ înșișĭ și să respecte persoana și averea altora.

Ar trebui ca în această privință să se ĭa exemplu din străinătate, unde judecătorul este respectat întocmaĭ ca și preotul.

Fapte de acele petrecute în Focșanĭ nu pot de cît desconsidera și magistratura și pe magistrațĭ.

Sfinx.

Vederĭ din țară

CĂLIMANEȘTI

Dăm aci vederea stațiuneĭ balneare Călimăneștĭ. In mijlocul copacilor și la poalele dealuluĭ se vede marele otel al statuluĭ. In dosul oteluluĭ se află băile. Stabilimentul acesta este așezat la cîțĭ-va pașĭ de la țărmul Oltuluĭ și are în față o grădină care se continuă la dreapta cu un parc destul de mare. Poziţiunea e frumoasă de și nu are munțĭ înalțĭ. Clima e din cele maĭ plăcute. In prejurul Călimăneștilor se pot face excursiunĭ, căcĭ sînt multe lucrurĭ demne de văzut și pozițiunĭ din cele maĭ pitoreștĭ.

Tactica aurelianiștilor

Am publicat erĭ articolul apărut în *Drapelul*, prin care conducătoriĭ aurelianiștilor făceaŭ următoarele declarațiĭ:

a) Că n'aŭ fost, nu sînt și nu vor fi dizidențĭ.

b) Că rămîn în partid și vor lupta pentru ca să dea un guvern care să reprezinte întreg partidul, dar nu numaĭ o fracțiune a luĭ.

c) Că vor ca guvernul să fie compus din ceĭ maĭ destoĭnicĭ membriĭ aĭ partiduluĭ, dar nu din diletanțĭ politicĭ.

d) In sfîrșit, că urmăresc aplicarea programuluĭ de la Iașĭ.

Scopul declarațiilor

Pentru ce a făcut *Drapelul* aceste declarațiĭ și maĭ ales de ce le-a făcut acum în vacanță?

Era oare așa urgentă nevoĭa ca aurelianiștiĭ să-șĭ lămurească situația față de opinia publică, saŭ aŭ fost impușĭ la aceasta de alte interese, carĭ într'adevăr impuneaŭ ca declarația să fie făcută de urgență?

Iată o serie de întrebărĭ carĭ se impun față cu neașteptata declarație a *Drapeluluĭ*.

Articolul de erĭ din ziarul aurelianist nu este fără îndoĭală un articol de vacanță, făcut ca să umple o coloană de gazetă. El are un scop bine hotărît și este menit să producă un curent în sînul partiduluĭ.

Atitudinea sturdziștilor

De cîtă-va vreme sturdziștiĭ lucrează pe capete pentru ca să-șĭ asigure situația. Argumentul principal al guvernuluĭ, pentru ca să strîngă partidul în jurul săŭ, este următorul:

„Dizidențele aŭ fost tot-d'a-una nenorocite. Nicĭ odată regele n'a dat puterea dizidenților, de oare-ce el nu încurajează desființarea partidelor. Prin urmare, dacă dizidențiĭ fleviștĭ și aurelianiștĭ reușesc să răstoarne guvernul actual, atuncĭ întreg partidul liberal va cădea de la putere și vor reveni conservatoriĭ.

Răspunsul aurelianiștilor

Limbagiul de maĭ sus al guvernuluĭ face de sigur impresie asupra liberalilor, carĭ, cînd e vorba de venirea conservatorilor, preferă, bine înțeles, orĭ-ce guvern liberal.

De la o vreme se și observase că lupta dizidenților slăbise în maĭ multe părțĭ. Teama de revenirea conservatorilor ĭĭ făcea pe liberalĭ să se supuĭe guvernuluĭ.

Aurelianiștiĭ trebuĭaŭ să răspundă la această lovitură a guvernuluĭ.

De aceĭa eĭ fac declarațiile pe carĭ le-am reprodus erĭ și prin carĭ spun că nu se prezintă ca dizidențĭ, cĭ ca majoritatea partiduluĭ liberal și, prin urmare, dacă pot fi care-va taxațĭ de dizidențĭ, apoĭ sînt tocmaĭ aceĭa carĭ se află la putere.

Aurelianiștiĭ revendică puterea în numele partiduluĭ liberal și declară pe D. Sturdza uzurpator.

Efectele tacticeĭ

Prin această tactică, aurelianiștiĭ speră să adune majoritatea partiduluĭ în jurul lor și să silească ast-fel pe rege a maĭ forma un minister liberal.

Eĭ vor să arate regeluĭ că s'a înșelat cînd a dat pentru a doua oară puterea D-luĭ Sturdza și că, atuncĭ încă, acesta nu maĭ reprezinta de cît o mică fracțiune a partiduluĭ liberal.

Ast-fel stînd lucrul, partidul liberal n'a guvernat încă și el cere dreptul de a guverna prin delegațiĭ pe carĭ ĭĭ va alege el.

Chestia este: această tactică foarte ingenioasă, dacă voeștĭ, va reuși ea oare?

Noĭ nu credem. Partidul liberal este azĭ rupt în maĭ multe bucățĭ și nicĭ una din grupele acestea nu va putea să aĭbă acea influență morală care ar putea să reînchege partidul într'un singur corp.

Orĭ cum ar învîrti, aurelianiștiĭ rămîn dizidențĭ.

D. Sturdza a fost șeful partiduluĭ în opoziție și nu i-aŭ contestat acest titlu aurelianiștiĭ nicĭ chĭar atuncĭ, cînd chestia s'a pus fațiș în întrunirea de la Senat.

D. Sturdza a spus atuncĭ că nu primește să fie ales președinte al Senatuluĭ, de cît dacă majoritățile daŭ acesteĭ alegerĭ semnificarea politică că-l aleg pe D. Sturdza președinte al Senatuluĭ, de oare-ce îl recunosc de șef al partiduluĭ. Senatul l'a ales pe D. Sturdza și D. Aurelian a declarat că-l recunoaște de șef.

Apoĭ atuncĭ cum are să fie șeful dizident?

Aurelianiștiĭ se joacă cu cuvintele și n'aŭ curajul să izbească pe D. Sturdza pe față. Politică de tactică — s'ar putea spune bizantină — prin care se caută a se ascunde grosuluĭ partiduluĭ adevăratul scop.

Rep.

Obiceiŭ curios

O parte dintre funcționariĭ de la noĭ nu se pot obișnui cu ideĭa că sunt datorĭ, ca funcționarĭ, să servească publicul, fără ca să amestece în exercițiul funcțiuneĭ rancunele, urile, și nemulțumirile lor personale.

Eĭ cred, că din moment ce cutare persoană nu le este simpatică, sînt în drept să'ĭ refuze un serviciŭ public.

Acest obiceiŭ este și maĭ mult practicat față cu presa. Indată ce un ziar și-a permis să dea pe față, saŭ să critice un abuz comis într'o administrație publică, funcționariĭ aceleĭ administrațiunĭ refuză ziaruluĭ ce i-a atacat orĭ-ce informațiune, în orĭ-ce chestie.

Am să arăt aci un caz întîmplat erĭ și care dovedește perfect cele ce spun.

Erĭ s'a început la ministerul de domeniĭ licitația publică pentru darea în arendă a maĭ multor moșiĭ ale statuluĭ.

La ediția I-ĭa de erĭ a „Adevĕruluĭ" am vorbit despre scandalul petrecut cu arendarea moșieĭ Făureĭ.

Scandalul a fost public, toate faptele înregistrate de noĭ sînt exacte, s'a petrecut cu această arendare ceva neobișnuit și neexplicabil.

Era prin urmare de datoria noastră să înregistrăm faptul și să veștejim purtarea acelora, carĭ, în disprețul legilor și în paguba statuluĭ, căutaŭ să dea unuĭ favorit, cu o arendă minimă una din moșiile statuluĭ.

Erĭ un reporter al Adevĕruluĭ s'a dus la ministerul domeniilor și a cerut să i se dea o notă, despre moșiile asupra cărora se făcuse licitația și de prețurile ce se obținuse.

Onorabilul funcționar, care opera la licitație, citise de dimineață nota noastră relativă la scandalul cu moșia Făureĭ și s'a crezut în drept ca, pentru-că publicasem acea notă, să rupă relațiunile cu Adevĕrul și a refuzat să dea informațiunile ce-ĭ cerea reporterul nostru și pe carĭ era dator să le dea.

Zicem că era dator, pentru că ceia ce i se cereaŭ nu eraŭ informațiunĭ secrete, nu mergeam să scotocim în dosarele ministeruluĭ. Ceream pur și simplu informațiunĭ asupra unuĭ fapt public.

Atitudinea D-luĭ funcționar în chestie este reprobabilă din toate punctele de vedere și se înșală dacă crede că, luînd o atitudine ce nu i se potrivește, ne va împedica să dăm pe față gheșefturile ce se fac în biuroul D-sale, și vom ști să-l silim să-șĭ facă altă dată datoria ca funcționar dînd explicațiunile ce e dator să dea.

Ar trebui ca conducătoriĭ administrațiilor publice să ĭa măsurĭ ca aceste obiceiurĭ curioase, pe carĭ le practică uniĭ funcționarĭ să dispară.

Funcționariĭ răĭ nărăvițĭ trebue să înțeleagă ca biurourile lor nu sînt tronurĭ și eĭ nu sînt despoțĭ. Locurile, pe carĭ le aŭ, le impun datoria să servească publicul, ĭar nu ramcunele și patimile Dumnealor.

Atît pentru azĭ.

Ianus.

I. L. Goremykin

I. L. Goremykin este ministru de interne al Rusieĭ. Ca atare el nu are multă putere. S'a distins prin diferite dispozițiunĭ luate cu privire la lucrul prin fabricĭ, dispozițiunĭ conforme cu cerințele veaculuĭ. De altmintrelea el este și șeful vestiteĭ secțiĭ a treĭa.

Cîte-va dispozițiunĭ umane luate de dînsul cu privire la încarcerațiĭ din Siberia, ĭ-aŭ cîștigat multe simpatiĭ.

Inst.

Monarchiĭ contra popoarelor

Pacea internațională.— Monarchiĭ prietenĭ. — Curentul democratic. — Victoria finală.

Un fenomen curios și de mare importanță se întîmplă actualmente chĭar sub ochiĭ noștri. Pacea mult dorită, pentru care popoarele luptă de atîta vreme, pacea internațională, care a frămîntat atîtea spirite luminate, pare a deveni o realitate de fapt.

Din toate părțile se daŭ asigurărĭ că pacea se va menține. Amiciĭ regimentelor numeroase, ale tunurilor cu tragere repede și ale puștilor cu repetiție, monarchiĭ războinicĭ, ĭșĭ întind mîĭnile și 'șĭ jură pace. De 'șĭ-or putea ținea saŭ nu jurămîntul, nu importă. Fapt este că eĭ simțesc o mare trebuință de pace, că se mulțumesc cu războĭul fictiv numit manevre, cu bubuitul tunuluĭ ce nu distruge, cu focul pușteĭ ce nu omoară... E natural să ne întrebăm: ce explică această tendință pacinică, la oameniĭ războĭuluĭ? ce 'l face pe Wilhelm II militarul incarnat, să dorească pacea?

*

Răspunsul cred că trebuĭe căutat în marea mișcare ce a cuprins acum popoarele europene. In potriva alianțeĭ popoarelor, monarchiĭ, stăpînitoriĭ, vor să opuĭe alianța lor. Un vînt curios suflă peste Europa. In Germania socialiștiĭ de catedră se dedaŭ unuĭ adevărat cult marxist, în Franța elementele democratice trec printr'o fază la capătul căreĭa utopiile de pînă acum vor fi înlocuite printr'o practică acțiune democratică, în Austria democrația singură ese triumfătoare din luptele intestine dintre burghezimea de diferite naționalitățĭ, ĭar în Rusia, în întunecoasa Rusie, democrația cucerește tot maĭ mult teren și sfidează chĭar pe agențiĭ cunoscuteĭ și altă-dată atît de temuteĭ secțiĭ a treĭa.

Tronurile se clatină !...

*

Și tocmaĭ pentru a preîntîmpina această furtună bine-făcătoare pentru popoare, primejdioasă din cale afară pentru monarchĭ, aceștĭa se strîng la o laltă. Wilhelm și Franz Iozef, țarul și împăratul Francieĭ, — da, și Francia ĭșĭ are împăratul eĭ: M. S. burghezia, al căreĭa simbol viŭ este D-l Faure și al căreĭa blazon e mașina și bancnota.

Este alianța monarchilor în potriva popoarelor, și multele asigurărĭ de pace, și liniștea ce domnește acum, nu sînt de cît liniștea premergătoare furtuneĭ, a aceleĭ furtunĭ care va curăța Europa de tot ce-ĭ răŭ și imoral, de tot ce-ĭ apăsător și de prisos, de regĭ și de coroane, de miniștriĭ și de diplomațĭ...

Gal.

Muzeul poștelor

Ideĭa D-luĭ Chiru. — Ministrul von Stefan. — Muzeul german. — Muzeul romîn.

Am anunțat că D. Chiru, directorul general al poștelor și telegrafelor noastre, are de gînd să facă o întreagă serie de reforme și inovațiĭ odată cu mutarea direcțiuneĭ în noul palat al poștelor și telegrafelor, ce se clădește acum pe Calea Victorieĭ.

Printre inovațiile, pe carĭ D. Chiru vroĭește să le introducă, se află'și aceea, că într'o sală a nouluĭ palat se vor pune bazele pentru un viitor muzeŭ poștal. Ideea este demnă de toată lauda, și indiscutabil că ea va aduce marĭ foloase serviciuluĭ poștal romîn în special, și celuĭ de comunicațiunĭ în general.

*

In Germania un asemenea muzeŭ poștal există încă din anul 1871, cînd odată cu formarea imperiuluĭ Germanieĭ, von Ștefan, pe atuncĭ director general al poștelor, puse într'una din sălile palatuluĭ direcțiuneĭ bazele unuĭ asemenea muzeŭ. Incetul cu încetul muzeul poștelor din Berlin ĭșĭ înmulți colecțiunile și astă-zĭ el este un loc de atracțiune pentru publicul străin și maĭ ales pentru funcționariĭ telegrafo-poștalĭ germanĭ și străinĭ.

Despre chipul cum vroĭește să aranjeze D. Chiru muzeul poștelor, — n'am putut afla încă nimic hotărît. Dar e lucru maĭ mult de cît sigur că directorul poștelor noastre a avut în vedere muzeul din Berlin, și așa fiind, credem că dînd o mică descriere a acestuĭ muzeŭ, cetitoriĭ ĭșĭ vor putea face o idee și despre viitorul muzeŭ al poștelor romîne.

*

Inceputul poștelor se pĭerde în negura veacurilor trecute, a miturilor și a legendelor. Biblia deja ne pomenește despre „fugarĭ" de profesie, carĭ aveaŭ rolul de a aduce corespondența și știrĭ oficiale dintr'un loc într'altul. De asemenea și în istoria Sirieĭ se pomenește din cînd în cînd despre un soiŭ de serviciŭ poștal.

La Romanĭ exista poșta de stat, așa zisul „cursus publicus," ĭar curieriĭ poștalĭ, carĭ făceaŭ serviciul, se numeaŭ cursores saŭ tabelariĭ. In muzeul poșteĭ din Berlin se găsește o diviziune în care s'a adunat tot ce s'a putut găsi cu privire la poșta antică: pĭetre de mile, tabele pentru scrisorĭ, tăblițe de scris, epistole, cărute romane de poștă (modele de asemenea căruțe) etc. etc.

*

Intr'o altă sală a muzeuluĭ poștal din Berlin găseștĭ o bogată colecție de mărcĭ și de insemne poștale din toate timpurile și de toate felurile. De asemenea uniformele funcționarilor și împiegaților poștalĭ.

Dezvoltarea telegrafieĭ continentale și sub-marine este reprezentată prin diferite piese, începînd de la cele maĭ vechĭ și pînă la aparatele complicate și perfecte, întrebuințate astă-zĭ de diferitele poște din lume.

Tot așa de amănunțit e reprezentată și dezvoltarea telefonuluĭ. Aparate telegrafice și telefonice reduse, permit să se constate chipul cum funcționează instalațiunile respective ale diferitelor state, carĭ aŭ serviciĭ telegrafo-poștale bine organizate.

Tot în așa chip este reprezentată și poșta tubulară, adoptată astă-zĭ pentru transportul local al scrisorilor, de toate orașele marĭ, precum Londra, Paris și Berlin.

*

De un deosebit interes sînt sălile carĭ reprezintă desvoltarea poșteĭ germane. Intr'însele găseștĭ totul expus, ce s'a putut găsi cu privire la începuturile și istoria poșteĭ și telegrafuluĭ în statele germane. De la stampilele întrebuințate în serviciul poștelor și pînă la marile instalațiunĭ, de la scaunele adoptate pentru diferitele serviciĭ și pînă la vagoanele de poștă, totul e reprezentat fie în mărimea naturală, fie în dimensiunĭ reduse.

Cea maĭ bună istorie a poșteĭ germane, nu te va instrui cum te instruĭește o primblare prin secțiunea germană a muzeuluĭ. Căruțele de poștă, harnașamentul adoptat, uniformele în uz, stîlpiĭ de telegraf, sîrme pentru diferitele cablurĭ, reproducțiunĭ în lemn după clădirile oficiilor poștale maĭ însemnate, — toate acestea le găseștĭ adunate și sistematic aranjate în muzeul poștelor.

*

Ițĭ trebuĭe săptămînĭ, poate chĭar lunĭ de zile, pentru ca să poțĭ studia cu succes, tot ce'țĭ prezintă muzeul poștelor din Berlin. Vizitarea sa interesantă pentru orĭ-cine, devine o necesitate pentru specialiștĭ.

De un deosebit interes în muzeŭ, sînt și pĭesele privitoare la poșta și telegraful de campanie, precum și diferitele documente carĭ privesc direct saŭ sînt numaĭ în legătură cu istoria poștelor și telegrafelor. Cît privește biblioteca specială a direcțiuneĭ poștelor din

B rlin, ea este una dintre cele maĭ bogate și maĭ complecte.

După cele spuse aci cititoriĭ îșĭ vor face numaĭ o palidă idee despre interesul ce'l va prezenta muzeul poștelor romîne și despre folosul pe care specialiștiĭ și chĭar nespecialiștiĭ îl vor trage din fondarea sa.

Nu putem deci de cît să'l felicităm pe D-l Chiru pentru fericita idee ce a avut, cînd s'a gîndit să instaleze în noul palat al poștelor și un muzeŭ. Dacă D-l Chiru va realiza această idee, fără îndoĭală că numele săŭ va ocupa în tot-deauna un loc însemnat în istoria poșteĭ romînești."

Strat.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale)

A trăi cinstit

Te plictisești, Doamnă, în fundul provincieĭ D-tale, fără de ocupațiune și fiind în sarcina familieĭ. Aĭ voi să pleci, să te pierzĭ în lumea mare și doreștĭ să găsești o ocupațiune, grație căreĭa să trăeștĭ în mod cinstit, din sudoarea frunțeĭ D-tale.

A trăi cinstit și independent! Iată țelul în spre care atîta lume năzuește și pe care așa de puținĭ îl pot atinge! A trăi cinstit! A trăi cinstit! Omul este născut din firea luĭ bun. Imprejurările, mediul social îl fac dușman aproapeluĭ săŭ, îl fac să pĭardă noțiunea bineluĭ și a răuluĭ. Și ceea ce este dificil pentru un bărbat devine imposibil pentru o femeĭe. Ce aĭ putea să facĭ D-ta în haosul acesta care se numește Bucureștĭ și în care nu cunoștĭ pe nimenĭ, afară de mine—și din cetite încă,—pe care mă crezĭ bun și compătimitor? Să intri într'o familie ca damă de companie, să devii menageră, să îngrijeștĭ de un bătrîn căzut în copilărie? Cînd aĭ ști ce se ascunde sub toate aceste nume pompoase? Dame de companiĭ nu prea sînt în Bucureștĭ. Cocoanele noastre preferă pe *Domnii* de companie de cît pe damele de companie. Cu cît sînt maĭ bătrîne, cu atît tînărul *„de companie"* e maĭ sigur de-a reuși. *Peștiĭ*, oribiliĭ peștĭ bucureșteni, vă ĭaŭ pîinea din gură și aŭ desființat profesiunea aceasta care înflorește în străinătate. Ingrijitoare în casă boerească? Dar aceasta însemnează, că dacă eștĭ frumușică, să treacă prin patul D-tale, Domnul, copilul cel mare, tatăl cocoaneĭ și de multe orĭ fecĭorul de casă orĭ bucătarul carĭ se simt înălțațĭ, făcînd concurență „boerilor". Sub cuvîntul de „menageră", se înțelege pur și simplu cumulul de servitoare și de întreținută. Pentru mulțĭ becherĭ acesta este un chip eftin de-a avea și slujnică și amantă. Cîte o dată, cînd femeĭa este șireată și stăpînul lipsit de energie, bucătăreasa trece cu desăvîrșire de la bucătărie în etaj și devine și ea cocoană, fie legitimă fie nelegitimă. Nu se întîmplă însă în tot d'auna ast-fel și de multe orĭ, *menagera* este nevoită să-șĭ schimbe stăpînul nu pentru că chioftelele marinate nu le face bine, dar pentru că farmecele eĭ aŭ încetat să placă.

Să-țĭ daŭ adresa de *birourĭ de plasare?* Nu știĭ, nefericito, că de multe orĭ, aceste „case de încredere" aŭ cu totul alt scop și că sub acest falacios titlu se ascund pur și simplu adevărate case de prostituție?

Și acum, ce aĭ maĭ putea deveni? Profesoară, îțĭ trebue titlurĭ academice și chĭar cînd le-aĭ avea, sînt atîtea concurente și atîtea protecțiĭ se pun în joc, că e greŭ de pătruns. Să te facĭ telegrafistă, orĭ telefonistă? E acelașĭ greutate, și nu maĭ vorbesc de locurile din magazine, de la cafenele, precum nicĭ de alte mijloace de traiŭ pentru carĭ trebue o învățătură anume, recomandațiĭ și mult noroc... pentru a cîștiga 70—80 leĭ pe lună.

Rămîĭ, Doamnă, în provincia D-tale îndepărtată, du-țĭ traĭul modest, dar liniștit și nu te arunca în vultoarea vieții bucureștene la sfîrșitul căreĭa este rușinea și spitalul.

Chițibuș.

Revista cărților

En Balade par *Gyp*. Un vol. în 8 de 185 de paginĭ, cu ilustrațiunĭ colorate de *Petit Bob*. Editura *Librărieĭ pariziene ilustrate*. Un vol. 3.50.

Un noŭ volum de *Gyp*, va să zică un noŭ mic juvaĭer artistic și plin de spirit parizian. Cine în adevăr maĭ bine ca *Gyp* s'a identificat spirituluĭ *„blaguer"* parizian, aceluĭ spirit fin și mușcător care înțeapă fără de a răni și lovește fără a produce prea multă durere.

In noul volum, *Gyp* caricaturează societatea franceză, această strînsură *fin de siècle* și într'un amestec de istorie vechĭe și de contimporanizm, ne dă o satiră a vremurilor de azĭ.

In depozit în *Sala noastră de depeșĭ.*

CRONICA

Educația la noĭ.

„Educația se face la noĭ, cum dă Dumnezeŭ", ziceam în cronica de erĭ.

Intr'adevăr, cine poate da educație copiluluĭ? Părințiĭ acasă; maĭ tîrziŭ școala; și maĭ e o educație specială pe care o dă vederea lucrurilor de artă, a statuelor, a tablourilor carĭ, prin ochĭ, vorbesc inimeĭ. Și în sfîrșit educația se poate face prin citire.

Părințiĭ, neavînd eĭ înșișĭ educația cerută, se lasă a fi călăuzițĭ numaĭ de ĭubirea lor pentru copiĭ și această iubire este adesea-orĭ răŭ înțeleasă, și prin urmare dăunătoare. In general, ea se mărginește la educația fizică care, — cum sîntem de înapoĭațĭ și departe de a ști ce progrese se fac aĭurea — ne face să ne îmbrăcăm gros, să ne legăm la gît, să nu ne învățăm cu băĭ, ca să nu răcim, să nu facem nicĭ un sport, ca să nu ne obosim, adică face din noĭ niște slăbănogĭ, expușĭ a ne bolnăvi la cel maĭ mic vînt.

La școală niște programe cumplit de încărcate, fac să se zăpăcească mintea copiluluĭ, și să nu aĭbă vreme — chĭar de ar voi niște părințĭ maĭ luminațĭ — să facă alt-ceva de cît să stea să învețe și ĭar să învețe pe din afară. Dascălul dar n'are vreme să facă educația copiluluĭ, — dacă am admite că ar ști să o facă.

Despre educația pe care o poate face arta și maĭ cu seamă statuele,—educație care a făcut minunĭ la Grecĭ, în antichitate, nu maĭ vorbim. Ne certăm de anĭ să așezăm saŭ să ridicăm statuele a doĭ treĭ oamenĭ politicĭ, — cele din urmă carĭ ar trebui ridicate,—căcĭ nu statuele unor oamenĭ, pe carĭ adesea orĭ norocul saŭ împrejurările i-aŭ ridicat, vor fi exemple salutare pentru tinerime, ci statuele ridicate adevăratuluĭ geniŭ, adevăratelor talente saŭ vitejiilor pornite din ĭubirea de țară.

Va să zică ce ne maĭ rămîne?

Maĭ rămîne educația ce se poate face prin citire. In cronica viitoare vom vedea *ce citim?*

Radu Prelea

OFICIALE

* *Monitorul oficial* de erĭ publică următoarele numirĭ și permutărĭ în funcțiune:

D. d-r. Veniamin Gheorghiu este numit provizor în postul de medic al spitaluluĭ și urbeĭ Mizil din județul Buzăŭ, în locul D-luĭ d-r. I. Ghidionescu, demisionat;

D. d-r. G. Polichroniade, actual medic al circumscripțieĭ Jijia din județul Botoșanĭ, este permutat provizor în aceeașĭ calitate la plaiul Cozia din județul Vîlcea, în locul vacant;

D. Nae Pîrvulescu este numit în postul de agent sanitar la comuna rurală Apele-Viĭ din județul Romanațĭ;

D. Gheorghe Lăcureanu, absolvent a treĭ clase secundare, este numit agent auxiliar în serviciul exterior al vămilor, în locul D-luĭ Sava Nicolaescu, revocat;

D. Temistocle Vasiliu, fost soldat în armată, este numit guard în serviciul exterior al vămilor, în locul D-luĭ Petrache Ionescu, demisionat.

DIN BOTOȘANI

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ")

Furturĭ îndrăznețe

Acum vre-o 3 săptămînĭ a sosit în orașul nosru un oare-care Șapiră, băĭat de 19 anĭ și care se dedea la meseria de pungaș. Insă într'o zi, intrînd în o cîrciumă și cerînd vin, pe cînd băĭatul din cîrciumă se coborî în pivniță după vin, el începu a scotoci prin sĕltare, cînd fu prins de un comisar, care intră din întîmplare. Dus la parchet el declară că are și un complice, un oare-care Avram Ciubotaru. Acesta declară judeluĭ de instrucțiune că are avere și bijuteriĭ, decĭ nu e pungaș. D. judeinstructor îĭ face o perchiziție acasă și găsește o mulțime de bijuteriĭ, despre carĭ Avram nu se poate deslușĭ. Amîndoĭ aŭ fost arestațĭ.

Pîine cu... viermĭ

E scandalos ce se întîmplă cu chestia pîineĭ în orașul nostru. Brutariĭ vecĭnic caută să ridice prețul pîineĭ, dar nu reușesc, numaĭ grație că maĭ sînt oamenĭ, carĭ se interesează de nevoile mulțimeĭ. Nu vorbesc de autoritățĭ, căcĭ, de la primărie numaĭ D. Ullea maĭ face ceva și acesta e în concediŭ, decĭ persoane cu totul străine se ocupă cu această chestie și țin în frîŭ pe ediliĭ noștriĭ de a da mîna cu brutariĭ.

Săptămîna aceasta prețul făineĭ a scăzut cu 2 leĭ la suta de kilograme și totușĭ brutariĭ nu numaĭ că nu fac pîinea după calitatea hotărîtă de primărie, dar maĭ nu există pîine unde să nu fie lipsă cel puțin 100—150 grame, plus că cele de maĭ multe orĭ găseștĭ fie la suprafața pîineĭ, fie în interior niște insecte, ca vĭermiĭ, foarte bine prăjite. Eĭ ce se poate maĭ mult? In loc de jimblă îțĭ dă pîine neagră (calitatea 7-a), în loc de un kilogram îțĭ dă 800 grame, plus că-țĭ maĭ adaogă și cîrnațĭ prăjițĭ, făcuțĭ din insecte de toate genurile și speciile.

Eĭ bine, Domnule Ullea, lasă concediul și întoarce-te, căcĭ nu maĭ e de suferit! In adevăr, primăria a hotărît să se strice cuptoarele și să se construĭască altele cu sistem noŭ; dar oare n'ar fi bine să se îngrijească și de modul cum se face pîinea și să introducă un sistem noŭ ca să nu maĭ avem pîine cu... vĭermĭ?

Ar fi de dorit ca să orînduĭască anchete pe la brutarĭ, ca să se constate cum se face pîinea și apoĭ să se introducă toate îmbunătățirile necesare. Sperăm că D. Ullea ne va fi recunoscător pentru acest denunț și va lua măsurile necesare, ĭar noĭ vom reveni.

Diverse

După cum am anunțat, M. Carp, locotenent și administratorul militar cl. II, inculpat pentru furt, a fost transportat la Iașĭ, unde va fi judecat de către consiliul de războiŭ al corpuluĭ IV. Termenul pentru judecarea acestuĭ proces a fost sorocit la 5 Septembrie. Pînă în prezent, de și ancheta l-a dovedit culpabil, totușĭ lt. Carp perzistă în a tăgădui totul.

*

In lipsa unor distracțiĭ maĭ bune avem concerte. Așa avem concertul dat de muzica locală, sub conducerea D-luĭ V. Buine; apoĭ serata dată de D-niĭ: I. D. Ionescu, cunoscutul șansonetist și I. Filip, violonist. Publicul, neavînd altă distracție, a azistat în număr mare.

*

Circulara D-luĭ ministru de instrucțiune către directorĭ, prin carĭ li se anunță dispozițiile regulamentuluĭ, cu privire la concursul ce trebuĭe să-l depue absolvențiĭ claselor primare, a stîrnit o indignare foarte mare în contra directoruluĭ liceuluĭ, că nicĭ n'a anunțat despre un asemenea concurs, pe cînd direcția externatuluĭ anunțase aceasta.

Un ziarist

Un bucureștean pe zi

Ed. Wilh. Strauss

Deși e în Bucureștĭ de puțin timp, totușĭ a reușit să devină, mulțumind în tot-d'auna gustul publiculuĭ, pe care'l cunoaște perfect, cel maĭ iubit și maĭ popular șef de orchestră la noĭ.

A absolvit conservatorul din Viena și mănuĭește într'un chip maĭestru vioara, instrumentul D-sale de predilecție.

Frumos și chipeș la trup, a avut cîte-va ĭernĭ nemăsurata fericire de a explora cu ochiĭ „les dessous" ale cîntărețelor de la Hugo, unde dirigĭa orchestra.

Actualmente cîntă la Kosma, din care cauză în fie-care seară mulțimea nu contenește a se grămădi acolo, spre a asculta divina muzică a luĭ „Herr" Strauss.

Lord.

Entuziasmul în Franța

(Serviciul teleg. al „Agențieĭ Romîne")

Paris, 17 August. — *Toate ziarele fără deosbire de părerĭ, constată că nicĭ o dată Parisul n'a manifestat un entuziasm atît de mare ca pentru celebrarea alianțeĭ franco-rusești. Strălucirea sărbătoareĭ de astă-zi, de și improvizată, va întrece cu mult pe aceea a sărbătoareĭ naționale, fiind-că corespunde în întregime sentimentuluĭ public.*

Paris, 19 August. — *Se spune că contele de Montebello, considerînd misiunea sa terminată, va cere în curînd să părăsească ambasada din St. Petersgurg și se va retrage.*

FEL DE FEL

Propaganda catolică. — Pentru ca să se vadă chipul ridicul în care îșĭ fac catoliciĭ propaganda pentru societățile lor religioase, dăm aci următorul pasagiŭ dintr'un manifest catolic:

„Pe Champs-Elisée din Paris Napoleon cel mare primĭa defilarea trupelor sale. Printre rîndurile soldaților zărește unul care'i se pare cunoscut. Il scoate din rînd și'l întreabă dacă a luat parte la maĭ multe lupte. — Da, răspunde soldatul. Napoleon începu: „Aĭ fost la Arcole?" — Fost. — „Aĭ fost la Rivoli?" — Fost. — „Aĭ fost la Marengo?"—Fost. „Aĭ fost la Austerlitz?"—Fost. —Și acest eroŭ, zise Napoleon, să fie simplu soldat? Imediat ordonă să fie avansat la rangul de ofițer, Tot așa, dragă cetitor, îțĭ va merge și ție înaintea luĭ Dumnezeŭ, cînd acesta va primi marea defilare a sufletelor. Atuncĭ el te va întreba: „Aĭ fost la societatea Sf. Vicențiŭ?" — Fost. — „Aĭ fost în societatea „Isus copilul?" — Fost. — „Aĭ fost la societatea pentru răspîndirea credințeĭ?"— Fost. —Și regele regilor te va răsplăti de asemenea.

*

Contra bicicliștilor. — In New-York poliția a elaborat un regulament privitor la circulația cu bicicleta. Se 'nțelege că de bună voĭe nu se oprește nicĭ un biciclist contravenient. Spre a putea decĭ pune în aplicare regulamentul, poliția a instituit agențĭ de biciclete și a prevăzut pe sergențiĭ de post cu o funie. Această funie se atîrnă de un felinar de stradă, ĭar cel-lalt capăt se întinde spre partea opusă felinaruluĭ, — așa că biciclistul trebuĭe să se oprească dacă nu vrea să-șĭ frîngă capul, împĭedicîndu-se de funie.

*

Societatea preseĭ ruse. — In Petersburg e aproape să se înfințeze o societate a preseĭ rusești. Această societate nu va fi compusă numaĭ din ziariștĭ, ci într'însa vor putea intra și literațĭ, oamenĭ de științā, librarĭ, tipografĭ, etc. In primul rînd societatea va cumpăra o casă mare, în care va instala maĭ multe bibliotecĭ speciale, apoĭ va înfința și o casă de ajutor pentru literațiĭ, ziariștiĭ și oameniĭ de știință lipsițĭ de mijloace. Scopul principal al societățeĭ însă, este de a intervine și inzista pe lîngă guvern ca să se desființeze saŭ să se modifice cel puțin cenzura, care apasă așa de greŭ asupra literatureĭ, politiceĭ și științeĭ. Se crede însă că guvernul rus va pune capăt tuturor iluziunilor, refuzînd în ultimul moment de a da autorizația societățeĭ.

Lamwda.

PLINGERI

Locuitoriĭ din comuna Căminească, județul Vlașca, ne adresează o lungă scrisoare prin care ni se plîng că interesele aceleĭ comune sînt date pe mîna unor oamenĭ absolut incapabilĭ și carĭ nu știŭ de cît să fure în dreapta și în stînga. Primarul comuneĭ Căminească, fiind suspendat din funcția ce ocupa din cauză de mituire și fals în acte publice, administrația comuneĭ este lăsată pe seama ajutoruluĭ de primar care, împreună cu cel-l'alțĭ consilierĭ comunalĭ, nu face de cît să jefuĭască pe bieţiĭ locuitorĭ și să golească pe cît poate averea comuneĭ.

*

D. Const. Mihăilescu, fost în serviciul bălților din Dobrogea și care ni se plînsese acum cît-va timp că administratorul Cordea caută a'i reține salariul pe luna Iulie, ne adresează o nouă scrisoare, prin care ni se plînge că, ducîndu-se la ministerul domeniilor și întrebînd pe șeful birouluĭ administrațiuneĭ bălților ce s'a făcut cu petiția prin care cerea să i se dea salariul cuvenit, acesta i-a spus că nu i se poate da, de oare ce așa voiește D. Cordea. Cu alte cuvinte, acest D. Cordea, care se vede că dictează pînă la departamentul domeniilor, vrea cu orĭ-ce chip să mănînce baniĭ pe o lună aĭ unuĭ bĭet slujbaș.

*

Locuitoriĭ de pe moșia Potelu, care face parte din domeniile statuluĭ, ni se plîng că, această moșie hotărîndu-se să fie vîndută lor în loturĭ, aŭ făcut cererile necesare cu carĭ aŭ cheltuit o mulțime de banĭ. Dar, cînd tocmaĭ se așteptaŭ ca să vie comisiunea pentru verificarea cererilor înaintate, iată că li se vestește că moșia în cestiune a fost arendată pe 5 anĭ unuĭ anume Beligrădianu, care a maĭ fost odată arendașul acesteĭ moșiĭ și care s'a purtat cu țăraniĭ ca și cu niște sălbatecĭ. Așa că, de unde bĭețiĭ locuitorĭ se credeaŭ scăpațĭ de urgia arendășieĭ, se văd amenințațĭ să cadă din noŭ în ghiarele sale.

Litere-Arte-Științe

August Strindberg, cunoscutul literat a părăsit literatura și s'a dedat studiilor chimice. Prima sa lucrare în acest senz a apărut maĭ de mult. Acum unele ziare anunță că Strindberg părăsește chimia spre a se reîntoarce la literatură.

*

Primim la redacție o lucrare intitulată „Ovariectomia della vacca". Această lucrare este teza prin care D-l Petre Popescu-Daia din jud. Vlașca, 'și a isprăvit studiile în înalta școală de medicină veterinară din Milano. Ni se comunică de către un prieten, că lucrarea D-luĭ Popescu e de mare interes științific și că profesorul Lanzillotti din Milano, a felicitat călduros pe autor.

*

Ni se anunță că D-l Kazacoff, autorul broșureĭ Ana Simon, va publica în curînd o dramă cu acelaș subiect, care, se va reprezenta pe scena unuĭ teatru din Capitală. Venitul sereteĭ D-l Kazacoff 'l-a destinat uneĭ societățĭ de binefacere.

Buletin agricol

Grînele străine și Franța.—Piața. — Cotarea.

Grînele străine și Franța

Grînele străine plătesc la intrarea lor în Franța un drept vamal de fr. 7 de % de kilogr. Ministerul francez, somat de presă și de opozițiune de a le reduce pentru a eftini prețul pîineĭ, a declarat că o va face îndată ce se va convinge, că nu jocul speculațiuneĭ, ci adevăratele trebuințe ale țăreĭ aŭ ridicat prețurile la nivelul actual. O asemenea reducere de taxe ar scădea proporțional valoarea grînelor indigene. In fața acesteĭ amenințărĭ, cultura, care pînă acum se ținea rezervată, în speranță de prețurĭ și maĭ marĭ, a început acum a oferi produsele sale pe o scară maĭ întinsă.

La bursa din Paris prețul grîuluĭ a scăzut de la fr. 30.05 la fr. 28.75 de % kg. Consumul, putîndu-șĭ acoperi cu maĭ multă înlesnire trebuințele, a redus de odată cererea pentru grîne americane.

Pe lîngă descreșterea cerereĭ din Franța, care era un factor principal la formarea prețurilor, și speculațiunea caută acum a realiza beneficiile obținute prin împingerea prețurilor. Numeroasele ordine de vînzare, ce a transmis în America, a produs o reacțiune de aproape 8 cents. Termenul de Septembrie a închis erĭ la New-York cu 98⅝ c. cînd el era Sîmbăta trecută la 105½ c. In cursul aceste săptămînĭ 50,500,000 bushels (19,000,000 hectol. de grîŭ) aŭ fost vîndute în realizațiunĭ la această bursă.

Piața

Dacă maĭ considerăm că Anglia și Germania nu cumpără de cît strictul necesar și nu fac apel de cît cu moderațiune la importare de grîne străine, vom găsi explicațiunea slăbireĭ și inacțiuneĭ, ce a domnit în cursul săptămîneĭ pe piața noastră.

Cererea pentru export a încetat; cumpărătoriĭ staŭ indecișĭ; fluctuațiunile din America opresc încheĭerĭ de transacțiunĭ regulate. Sosirile devin din ce în ce maĭ însemnate, și deja lipsa de magaziĭ începe a se simți. Chiriile scumpe, calitățile în general slabe și defectuoase ale anuluĭ de față, spesele de întreținere și de condiționare, vor sili vînzările, înmulțind ofertele și apăsînd asupra prețurilor. Orĭ-care va fi mersul lor viitor pe continent, exportul va cumpăra cu multă reținere și numaĭ cu concesiunĭ însemnate calitățile noastre cele slabe, căcĭ pe lîngă riziclul la care se expune cu încărcarea lor, ele vor fi de o plasare foarte dificilă.

Primele expedițiunĭ din grînele noastre aŭ sosit pe continent în stare nu tocmaĭ satisfăcătoare.

Depozitul vizibil nu este de cît de hect. 230,000 de grîŭ. El este de fapt cu mult maĭ mare și fără exagerațiune îl putem taxa la aproape: hectolitri 1,200,000.

In tot cursul săptămîneĭ, vînzările, atît din șlep cît și din magaziĭ, s'aŭ ridicat la numaĭ hect. 60,000.

Dacă în viitoarea săptămînă transacțiunile nu vor fi maĭ animate, prevedem că în foarte scurt timp, vom dispune de un depozit de peste: hect. 2,000,000, căcĭ acum, că timpul este favorabil, foarte multe mărfurĭ sînt sub încărcare la diferitele schele ale Dunăreĭ și la stațiunile căilor ferate.

Cotarea

Ținînd în considerațiune scăderea suferită și tendința maĭ slabă cu care aŭ închis tîrgurile de cereale în America și pe continent, cotăm:

Grîŭ Lb. 60/62 fără mălură (prețurĭ plătite pentru Ungaria) fr. 16—17 șlep.

Lb. 59/60 idem 2% corpurĭ fr. 14¼-15 șlep.

Lb. 57/58 idem 4% idem f. 13¼—14 șlep.

Lb. 54/56 după calitate, 4% idem f. 12—13 șlep.

Lb. 50/52 idem 4% idem f. 9¾-10½ șlep.

Secară maĭ calmă.

Lb. 50/52 f. 6¾—7½. Lb. 54/56 f. 8-8½ șlep.

Orz în scădere.

Lb. 40/42 inferior, defectuos, f. 3.90-4.20.

Lb. 44/46 mijlociŭ, f. 5.30—5.50.

Lb. 48/51 bun f. 6.25—6 75.

Orzoaică, Lb. 53/54 după față și calitate, vagonul f. 12.50—14.50.

Ovăz idem f. 4.75—11.00.

Fasole idem f. 14—16 la % kg.

Rapița neglĭgĭată.

Lb. 46/48 inferioară, f. 12—13. Lb. 50/52 bună, f. 14—14½ șlep.

Porumb în mică scădere în America, în simpatie cu prețurile grînelor. Ultimele știrĭ ne anunță ploĭ parțiale acolo, carĭ aŭ îndreptat în parte starea semănăturilor.

Pe piața noastră marfa disponibilă este cu totul neglĭgĭată. In termine depărtate, vînzătorĭ ca și cumpărătorĭ păs-

---

FOIȚA ZIARULUI ADEVĔRUL

92

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a treĭa

VIII

Apropierea furtuneĭ

Dar noĭ am zis că el era armat pentru luptă.

In curînd frica dispăru. In ochiĭ săĭ injectațĭ cu sînge, apăru ura neîmpăcată dorința de a se răzbuna și a face răŭ.

Cu o voce surdă, bolborosi:

— Așa dar, luptă?

— Lupta!

—Fără crúțare?.. Lupta pînă cînd un din noĭ doĭ va cădea?

— Da, dar eŭ am încrederea în dreptatea luĭ D-zeŭ... D-ta veĭ cădea... Aĭ pe frunte, în ochiĭ D-tale de ipocrit și de laș, semnul fatal al învinșilor.

— Fie! mă voiŭ apăra.

— Te privește. Toate armele îțĭ sînt bune, nu le-aĭ probat?

— Da, toate... Gîndește-te bine!!

Capul săŭ părea că se umflă de o otravă ce o destila inima sa. Și cu o voce stridentă zise:

— In ziua cînd îțĭ veĭ pune candidatura, eŭ mă voiŭ pregăti să fac cunoscut luĭ Filip că sînt tatăl luĭ.

Thomeret, în sfîrșit calculase bine.

Lovitura merse drept și sărmanul Joltran păli:

— Da, eștĭ capabil de o ast-fel de infamie, zise el.. Nu te prețuisem încă după adevărata valoare...

— Voiŭ fi infam pînă la sfîrșit, dacă mă veĭ sili.

Joltran rămase cîte-va timp tăcut.

El părea ezitînd, nedecis.

Ura sa contra acestuĭ om, răzbunarea visată de atîția anĭ se lupta în el cu frica, că greșeala vechĭe a mameĭ va fi descoperită fiuluĭ!

Și această ură, această răzbunare învinse frica.

— Sorțul este aruncat, domnule... zise el în fine. Eștĭ liber să te scoborĭ pînă la ultimul grad de abjecțiune și să te dezonorezĭ încă odată maĭ mult... Eŭ nu voiŭ împĭedica destinul d-tale.

Un moment, înaintea ezităreĭ luĭ Joltran, Thomeret crezuse că inimicul săŭ va dezarma.

Aceste cuvinte însă îĭ ridicară orĭ ce speranță.

Se mulțumi să replice.

— Voiŭ executa amenințarea mea... bagă de seamă...

— Fă-o... Eŭ am încrederea copiilor meĭ...

Ceĭ doĭ rivalĭ nu maĭ aveaŭ nimic să-șĭ zică se despărțiră.

Treĭ saŭ patru zile după aceasta, afișe și placarde distribuite în tot arondismentul făceaŭ cunoscut alegătorilor că, între doctorul Aubin, care reprezintă opiniunile înaintate, și Thomeret, opiniunile flotante, nehotărîte, se ridicase o candidatură curată și sinceră republicană.

Și chĭar în acea seară, Thomeret, întîlnind pe Jenny pe strada Montermé, o abordă și-ĭ zicea.

— Doamnă, daŭ două zile bărbatuluĭ D-tale pentru a-șĭ retrage candidatura sa... Dacă în două zile ziarele nu vor anunța noutatea, Filip va cunoaște adevărul asupra mameĭ sale și numele adevăratuluĭ săŭ tată...

Jenny primi rana cu curaj.

Ea se aștepta la aceasta.

De cînd se așezară la Montermé, de cînd ea azista la nemiloasa luptă întreprinsă de Joltran pentru distrugerea luĭ Thomeret, ea știa bine că într'o zi saŭ alta, din această luptă între ceĭ doĭ oamenĭ; inima eĭ, inima eĭ de femeĭe și de mamă va fi prima dintre victime.

Dar întreaga sa viață pleda pentru ea.

De ce ar putea ea se se maĭ teamă?

Era oare posibil,—orĭ carĭ ar fi revelațiunea—să se micșoreze afecțiunea copiilor săĭ?

Nu era ea ĭubită destul de Blanșa, de Filip, adorată chiar ca o sfîntă?....

Nu, ĭubirea nu s'ar micșora de loc.

Dar ea va trebui să roșească înaintea lor? Err o greșeală în trecutul săŭ care ar obliga-o să plece fruntea, cu rușine.

Si ea înțelegea că dacă nimic, în Filip, nu era capabil să micșoreze ĭubirea fiască. ar fi cu toate acestea în inima tînăruluĭ o mare durere, poate chiar germenele deziluziunilor sale.

Thomeret se aștepta la oare care rugăminți.

Dar fu înșelat în speranță.

Jenny trecu fără a-ĭ răspunde, ea așeză numaĭ mîinile pe inima sa, și le sprijinea cu putere, cași cum ar fi voit să scoate pumnalul ce i-l împlîntase mizerabilul.

Cînd ea ajunse la Malaviseé, fața sa trăda atîta emoțiune, atîta frică, în cît Filip, care o zări cel d'întîĭ, o îngrămădi cu întrebărĭ, fiindu-ĭ frică că e bolnavă.

— Mamă, tu suferĭ...

— Nu, nu...

Dar vocea sa era schimbată. Filip se neliniștit.

Si fiind-că el inzista, de odată Jenny izbucni.

— Oh! mamă, mamă, ce aĭ? De ce plîngĭ?

Ea stătu mult timp fără a putea răspunde.

Si de odată, cedînd trebuințeĭ de confidență, trebuințeĭ de a spune totul, trebuințeĭ de a preveni pericolele ce ea le prevedea, ea se lăsă să cadă în genunchi înaintea fiuluĭ săŭ.

— Copilul meŭ, ascultă, ascultă-mă.

— Mamă, ridica-te... te rog...

— Nu, copilul meŭ, la genunchiĭ tăĭ trebue să fac mărturisirea pe care tu trebue s-o asculțĭ...

—Nu, mamă, eŭ nu voesc. Ridică-te... La genunchiĭ meĭ, tu, mamă, tu, nicĭ odată, nicĭ odată!

Dar ea nu se supunea. Ea rămase acolo neînduplecată.

Ea era gata pentru orĭ ce sacrificiŭ

Ea îĭ spuse adevărul înecată în lăcrămĭ.

— Nu știŭ, copilul meŭ, dacă mărturisirea pe care o veĭ asculta, nu va micșora respectul ce aĭ pentru mama ta.. Dacă îțĭ fac frică, ĭartă-mă, fiul meŭ, ĭartă-mă... Această mărturisire eraĭ amenințat să o auzĭ din gura altuĭa.... Voĭesc maĭ bine să o auzĭ de la mine. Nu mă voiŭ apăra înaintea ta, copilul meŭ, fiind-că știŭ, tu pentru ca tu să mă crezĭ, va fi destul să afirm... o dată, copilul meŭ, am fost foarte nenorocită, am ĭubit a trebuit să mă căsătoresc cu un om care nu era de cît un mizerabil... și care a comis, față cu ignoranța și surprinderea mea, cea maĭ lașă infamie... întreaga mea viață a probat că eŭ nu meritam această nenorocire...

Dar viața nu sterge trecutul... Si acest trecut a rămas în mine ca un doliŭ etern... In fine, copilul meŭ, trebue ca să o știĭ... tu eștĭ fiul acestuĭ om, și acela pe care tu-l numeștĭ tatăl tăŭ, nu e tatăl tăŭ...

La această revelațiune fulgerătoare Filip rămase un minut pĭerdut, fără rațiune.

El îșĭ ascunse capul între mîinĭ.

Această mărturisire era așa de bruscă, așa de neașteptată, în cît el credea că nu o înțelese bine, și în minte el îșĭ repeta cuvintele mameĭ sale, cercînd să descopere în ele un alt sens.

— Acela pe care-l ĭubesc nu e tatăl meŭ... și acela din care m'am născut nu este de cît un infam și un mizerabil!

Mama murmură cu voce joasă:

— Iartă, fiul meŭ, ĭartă.

— Oh! mamă, mamă, eŭ te ĭubesc, te cred și nu am nimic a-țĭ ĭerta... Ridică-te, mamă... crezĭ tu că mă îndoĭesc de tine? Oh! mamă, dacă aĭ avut această frică cît eștĭ de nedreapte.

Aceasta va fi prima tristeță ce tu-mĭ veĭ fi cauzat.

— Așa dar, copilul meŭ, tu mă veĭ ĭubi tot-d'a-una.

— Maĭ mult de cît tot-d'a una.

— Veĭ avea pentru mine atîta respect?...

— Imĭ va fi imposibil să te respect în deajuns. Tu eștĭ o sfîntă și eŭ ar trebui să stau la genunchiĭ tăĭ.

Trecură cîte-va secunde.

Apoĭ Filip, cu oare care nesiguranță în voce:

— Imĭ permițĭ să-țĭ fac cîte-va întrebărĭ?

— Vorbește...

— Pentru ce aĭ așteptat pînă azĭ pentru a-mĭ destăinui aceasta?

— Pentru că numaĭ de azĭ planează aceasta ca o amenințare asupra capuluĭ tăŭ.

— Cine mĭ-ar fi făcut-o?

— Chĭar acela care e tatăl tăŭ.

El avu un gest de surprindere.

Vocea sa se alteră maĭ mult.

— Tatăl meŭ... e decĭ la Monthermé?

— Da.

— Il cunosc, poate?

— Da...

— Și el știe că sînt fiul luĭ?

— Știe.

— Numele săŭ, mamă?

(Va urma)

O BARBARIE FARA NUME

trează rezervă, tendința nefiind bine pronunțată.

In lipsă de afacerĭ normale, cotăm maĭ mult nominal:

Comun de Lb 60/61 disponibil cu fr. 6.40–6.50 ex-șlep.

de Lb. 62/63 idem cu fr. 6.60–6.70 ex-șlep.

de Lb. 61/62 predare Septembrie, Octombrie cu fr. 6.60–6.70 ex-șlep.

Colorat de Lb. 62/63 disponibil cu fr. 7–7.50 ex-șlep.

Roșiŭ de Lb. 63/64 idem cu fr. 7.75–8.25 ex-șlep.

Dințĭ de cal de Lb. 62/63 disponibil fr. 6.75–7.25 ex-șlep.

Cinquantino de Lb. 63/65, vagonul fr. 475–1000.

Meiŭ de Lb. 56/58 idem fr. 5.70–5.90 ex-șlep.

de Lb. 59/60 idem fr. 6.30–6.40 ex-șlep.

Navlurĭ. Șlepurĭ puțin maĭ susținute și în urcare cu 20/25 banĭ de chilă.

Marmorosch, Blank et Comp.

Ediția de dimineață

Răspunsul Greciei

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Atena, 19 August.—Seara guvernul a răspuns la întrebarea puterilor cu privire la veniturile pe carĭ Grecia le-ar stabili ca garanție a împrumutuluĭ pentru plata despăgubireĭ de războiŭ. Textul răspunsuluĭ cabinetuluĭ nu este cunoscut.

Aniversarea întronăreĭ sultanuluĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Constantinopol, 19 August. — Cu ocazia aniversăreĭ suireĭ sale pe tron, sultanul a grațiat două-zecĭ și patru Bulgarĭ prizonierĭ politicĭ deținuțĭ la Salonic, Monastir și Ueskueb.

INFORMAȚIUNI

O barbarie fără nume

Tudor David. — In Tîrgoviște. — Răzbunarea. — La T.-Măgurele. In arestul militar. — Barbaria. — Reclamațiile. — Inspecția col. Năsturel. — Adevărul. — Nenorocitul.

Avem să povestim aci una din cele maĭ oribile barbariĭ ce s'a petrecut în țara aceasta. Este vorba de o barbarie comisă de un șef al administrațieĭ din Tîrgoviște, ajutat, prin lenea de a cerceta, de către maĭ mulțĭ ofițerĭ și printr'o brutalitate oribilă de un sergent major.

Dacă ar fi să judecăm țara și moravurile noastre după acest fapt, de sigur că nu am putea să-ĭ dăm decît numele uneĭ sălbatice insule de care civilizația este încă foarte departe.

Am ascultat cu lacrimile în ochĭ povestirea nenorociteĭ victime care, cu vocea întreruptă de spasmurile spaimeĭ, ne-a istorisit răzbunarea barbară a unuĭ funcționar și ferocitatea de fiară a sergentuluĭ major.

E greŭ să transmitem prin scris cititorilor impresiunea profundă pe care a făcut'o asupra noastră nenorocita victimă. Băiat tînăr, avînd chipul frumos al muntenilor noștri. Tudor David este azĭ un bolnav nenorocit pe toată viața, pus în imposibilitate de a'șĭ agonisi hrana zilnică, cerșetor, ocolit de toțĭ, fără adăpost, fără odihnă.

Chemăm asupra acestuĭ fapt atențiunea celor puternicĭ. Să sperăm că solidaritatea stăpînilor cu slugile nu merge pînă acolo, încît să tolereze cele maĭ oribile crime. Să sperăm că inimile celor marĭ vor fi mișcate de suferințele nenorocituluĭ și călăiĭ îșĭ vor primi pedeapsa.

Să sperăm iarășĭ că victimeĭ i se va da o mînă de ajutor pentru a'șĭ putea hrăni trupul înbolnăvit de suferințele la carĭ l'aŭ supus călăiĭ săĭ.

Să povestim faptele.

Tudor David

Tudor David este un tînăr de 18 anĭ, statură potrivită, oacheș, mustața abia îĭ mijește, ochĭ negri viĭ, figură simpatică, blîndă. Originar din Cîmpulung, unde tatăl săŭ — mort acum — era zidar. Tudor David era birjar.

Acum un an, ducîndu-se în Cîmpulung polițaĭul din Tîrgoviște, Iancu Cîmpeanu, căuta să-șĭ găsească un vizitiŭ.

I se aduse Tudor David și îl luă cu el.

In Tîrgoviște

Tudor David îl sluji pe polițaĭ vre-o opt lunĭ, dar văzînd că nu-ĭ dă nicĭ un ban începu să-ĭ ceară leafa. Cîmpeanu îĭ răspunse: „Polițaiĭ nu plătesc!“ Băiatul se duse atuncĭ și reclamă prefectuluĭ. Acesta chemă pe polițaĭ și, după ce se încredință că reclamația băiatuluĭ era întemeiată, spuse polițaĭuluĭ să-ĭ plătească leafa.

Răzbunarea

Polițaĭul Cîmpeanu se întoarse furios acasă. Observația ce-ĭ făcuse prefectul îl scoase din sărite și se hotărî să-șĭ răzbune într'un chip îngrozitor.

El îl trimise pe Tudor David sub escortă la regimentul din Teleorman, sub cuvînt că ar fi un dezertor din acel regiment.

Toate hîrtiile eraŭ făcute în regulă.

De ce l'a trimes la Turnu-Măgurele? Aceasta nu o putem spune, căcĭ, se înțelege, victima nu ș'o putea esplica. Dacă se va face o anchetă serioasă, se va dovedi de sigur că aci avea Cîmpeanu prietenĭ pe al cărora concurs putea să conteze.

La Turnu-Măgurele

Indată ce fu primit la T.-Măgurele, se începură cercetările pentru a se vedea ce dezertor anume este acesta.

Bietul Tudor declară în zadar că se numește Tudor David, că e de 18 anĭ și de loc din Cîmpu-lung. Nimenĭ nu vroi să-l asculte.

El fu botezat cu numele dezertoruluĭ „Căprăruș Florea“ și înaintat corpuluĭ al II-lea de armată, ca să fie dat judecățeĭ ca dezertor.

In arestul militar

Adus în Bucureștĭ fu trimis la arestul militar.

Aci se petrec lucrurĭ carĭ ne minunează. Nu putem să ne explicăm dacă sîntem în fața uneĭ odioase înscenărĭ, saŭ în fața uneĭ criminale nepăsărĭ.

Cum, vine un soldat arestat ca dezertor și declară că nu este dezertoruĭ al căruĭa nume i s'a impus, că e din cutare oraș, cunoscut acolo de toată lumea, etc., iar ceĭ de la arestul pieței, în loc să cerceteze la Cîmpu-lung, se silesc să-l facă pe nenorocit să primească numele străin ce i se dase și situația de dezertor, deși el nu avea încă nicĭ vîrsta pentru a fi soldat?

Aceasta e ceva ne maĭ pomenit.

Barbaria

Tudor David face și aci declarația făcută la Turnu-Măgurele. Dar cine îl crede? Vagmistrul închisoreĭ, Stănescu, militar pentru care ordinele nu se discută, nu putea să înțeleagă, din moment ce adresa regimentuluĭ din Turnu-Măgurele îĭ spunea că arestatul e Căprăruș Florea, că el este Tudor David.

Și de cîte-orĭ intra la el în arest, aghiotantul Stănescu îl lua la bătaĭe, ca să-l hotărască a spune că e Căprăruș Florea.

Șase lunĭ de zile bietul Tudor David a fost bătut, trîntit la pămînt, călcat cu picioarele pe piept, pentru ca să spuĭe că el este dezertorul Căprăruș Florea.

Reclamațiile

Desperat de torturile la carĭ era supus, nenorocita victimă îșĭ luă inima în dințĭ și la inspecțiile ce făcea comandantul închisoreĭ, căpitanul Dimitriu, eșĭ să'ĭ reclame acestuia.

— Nu crîcnĭ în front! la carceră!

Acesta a fost răspunsul, pe care l'a primit în ambele dățĭ și a stat cîte două zile încuĭat în carceră, fără ca să primească nicĭ măcar bucata de pîĭne ce i se da în arest.

Oribilă organizare, în care omuluĭ nu-ĭ este permis nicĭ măcar să se plîngă! Ce sînt acești șefĭ, carĭ, crezînd orbește în favoriții lor, rămîn ca niște funcționarĭ de paradă la posturile ce ocupă?

Inspecția colonelului Năsturel

In sfîrșit la 18 Iulie trecut, D. colonel Năsturel se duse să viziteze arestul. Intre alțiĭ îl văzu și pe Tudor David.

Starea nenorocituluĭ îĭ atrase imediat atențiunea.

Bietul Tudor! Torturile, spaĭma ce încerca la vederea sălbateculuĭ aghiotant, îl dăduseră în epilepsie. Pieptul, pe care călcaseră de atîtea orĭ cizmele torturatoruluĭ, respira spasmotic și fie-care vorbă, pe care o pronunța acuma, era întreruptă de spasmele respirațiuneĭ.

— Ce este aceasta? întrebă colonelul mișcat.

Tudor îșĭ luă de astă dată iarășĭ curajul să vorbească. Spera, că acela care purta atîtea galoane, va fi maĭ milos și îl va asculta.

Nu s'a înșelat.

Indată ce auzi colonelul povestea infameĭ crime, ce se exercita pe seama nenorocituluĭ, luă măsurĭ și-l trimise la Cîmpulung, pentru ca acolo să se cerceteze dacă arătările luĭ Tudor David sînt exacte.

In sfîrșit! se găsi un om în zidurile închisoreĭ, care să asculte plîngerea nenorocituluĭ!

Adevărul

Ajuns în ziua de 19 Iulie la Cîmpu-lung, sub escortă, el fu înfățișat D-luĭ colonel Geanolu, comandantul regimentuluĭ 30 de infanterie.

Acesta, cum îl văzu, îl cunoscu. Se înțelege, un birjar cu care umblase poate de maĭ multe orĭ!

D. colonel Geanolu, după ce făcu cercetările necesare și trimise cuvenita adresă închisoreĭ militare, îĭ dădu înspăĭmîntatuluĭ Tudor David, următorul bilet, cu care să se servească, dacă ar maĭ vroi dușmaniĭ luĭ să-l aresteze:

Bilet

Tînărul Tudor David, trimis acestuĭ regiment de închisoarea militară, fiind bănuit de dezertor, neavînd etatea cerută de lege și urmînd, după etate, a concura cu contingentul 1901, i s'a dat prezentul bilet spre a-ĭ servi la trebuință.

20 Iuliŭ 1897.

(ss) **Colonel Geanolu**

Nenorocitul

E liber acum Tudor David, da, e liber să cerșească pe drumurĭ, e liber de zidurile închisoreĭ, dar vedenia gîdeluĭ îl urmărește încă.

Noaptea în somn, ziua pe stradă, în casă, pretutindenĭ figura sîngeroasă a aghiotantuluĭ Stănescu i se arată.

Vedenie oribilă pentru bietul Tudor, ea îĭ tulbură mintea, îĭ agită corpul și îl azvîrlă în crudele suferințe ale teribileĭ epilepsiĭ. A rămas beteag copilul nevinovat!

Cine poate să-l răsplătească de aceste neasemănate suferințe și cum ar putea să expieze călăiĭ crima lor ne maĭ pomenită?

Intindețĭ o mînă de ajutor, voĭ ceĭ carĭ conducețĭ această țară, și dațĭ nenorocituluĭ adăpostul și hrana, pe care barbaria funcționarilor statuluĭ, l'a pus în imposibilitate de a și le maĭ cîștiga.

Facețĭ dreptate, dațĭ un exemplu.

Un ziarist

Tîrgul de rîmătorĭ din Severin

Iată care e situația tîrguluĭ de rîmătorĭ din T.-Severin care, după cum se știe, e bîntuit de pneumo-enterită.

In carantină 117, în observație 1265 și în stabilimente 1112 porcĭ.

*

Epizootia luînd proporțiĭ îngrijtoare ministrul de interne, după avizul D-luĭ Dr. Felix care a inspectat acest tîrg, a ordonat pe de o parte omorîrea a 220 rîmătorĭ, iar pe de alta oprirea exportuluĭ de orĭ-ce fel de animale în tot județul Mehedințĭ.

Ministerul pe instrucțiune a hotărît deschiderea uneĭ școlĭ profesionale la Constanța.

Cearta dintre D. Ferichide și Al. Djuvara

Pățania magistratuluĭ Lahovary din Focșanĭ a dat loc la o ceartă între D-niĭ ministriĭ Ferichide și Al. Djuvara.

Pentru ca să se poată maĭ ușor înțelege cauza certeĭ dintre ambiĭ miniștriĭ, vom da pe scurt ambele versiunĭ ce circulă cu privire la cele petrecute acum două săptămînĭ la Odobeștĭ.

Incepem acum cu versiunea favorabilă administrațieĭ. La ediția de seară vom da a doua versiune care este favorabilă magistraților.

*

Intr'o Duminecă spre seară, D. supleant de tribunal Lahovary, însoțit de alțĭ doĭ magistrațĭ, s'a dus să facă chef la Odobeștĭ. Tînărul Lahovary puțin cherchelit, văzînd în apropiere un bazin în care se scălda o femee, vroi să intre în lăuntru. Femeĭa începu să strige ajutor, dar pînă la sosirea servitoruluĭ, tînărul magistrat, devenind din ce maĭ agresiv, dînsa se repezi, goală cum era, la dînsul și-l aruncă în apă.

D. Lahovary, furios în contra femeeĭ, cere ajutorul celor l'alțĭ magistrațĭ și aresteazà pe femeĭa goală. Polițaĭul Zăgănescu, găsind că femeĭa a fost pe nedrept arestată, îĭ dă drumul, ceea ce înfuriă într'atîta pe procuror că ordonă arestarea polițaĭuluĭ. Atuncĭ interveni primarul Săveanu care eliberă pe polițaĭ.

*

Parchetul de Putna găsi că administrația a refuzat supunere putereĭ judecătoreștĭ și se plînse D-luĭ Al. Djuvara, ministru de justiție. Polițaĭul și primarul, la rîndul lor, se plînseră la D. Ferichide în contra magistraților și d'aci gîlceavă între ambiĭ miniștriĭ.

D. Ferichide susținu că faptul trebuĭe să se ancheteze de un inspector administrativ și de procurorul general; D. Djuvara însă susținu că ajunge procurorul general Bastache, pe care îl și însărcină cu facerea anchetei.

*

D. Bastache a făcut un raport, prin care se constată vinovăția polițaĭuluĭ care a pus în libertate pe o persoană arestată de către un D. procuror, ceea ce constituĭe un act de nesupunere.

D. Djuvara, care susține pe tînărul magistrat Lahovary, fiul D-luĭ Lahovary de la Curtea de compturĭ și prieten bun cu ministru de justiție, cere ca în baza raportuluĭ D-luĭ Bastache, polițaĭul să fie scos din slujbă, iar D-luĭ Săveanu să îĭ se facă observațiunĭ aspre.

D. Ferichide, din contra, susține că raportul n'are nicĭ o valoare, că în el nu se constată de cît nesupunerea polițaĭuluĭ, fără să se vorbească și despre abuzul de putere al tînăruluĭ magistrat, și prin urmare nu voĭește să destituĭe pe polițaĭul Zăgănescu, maĭ puțin nicĭ să se atingă de D. Săveanu.

*

Cearta între D-niĭ Ferichide și Djuvara a ajuns atît de acută, că D-nu Sturdza a fost silit să intervie și mîine se va hotărî în consiliul de miniștriĭ, care din ambiĭ miniștriĭ să capete satisfacție.

M.

D. Luca Ionescu, prefectul județuluĭ Constanța, a făcut de mult o inspecție n Mangalia, unde a găsit o destrăbălare ne maĭ pomenită.

In afară de aceasta, primarul comuneĭ, D. Nicolae Popoff, susținea pe față agitațiile bulgăreștĭ și rusești în întreaga plasă, agitațiĭ despre carĭ am vorbit cu altă ocazie prin „Adevĕrul“.

Prefectul, revoltat de faptele primaruluĭ, i-a cerut, numaĭ de cît demisia pe care a și înaintat-o ministruluĭ de interne, dimpreună cu un raport amănunțit asupra acestuĭ Bulgar.

D. Ferechide, după cum am anunțat deja, a primit demisia dar, pînă acum nu s'a hotărît încă persoana care va fi numită primar al acestuĭ oraș.

Consiliul comunal al Capitaleĭ, în prima ședință de la convocarea luĭ imediat după întoarcerea D-luĭ Robescu, i se va ocupa cu chestiunea acceptăreĭ celor două moșiĭ lăsate prin testament de defunctul Gheorghief comuneĭ Bucureștĭ.

Pungășiile samsarilor în provincie

La ediția de dimineață am arătat că cererea samsarilor Șapira, Lewy, Weintraub și Grünberg de a fi pușĭ în libertate a fost respinsă de tribunalul din Capitală.

Primim știrĭ din Focșanĭ că samsariĭ aŭ întrebuințat toate mijloacele posibile pentru a atrage în partea lor pe judecătorul de instrucție din Putna D. Rachtivan.

Eĭ aŭ mers pînă acolo că aŭ trimes pe nevasta luĭ Șapira la D-na Rachtivan, soția integruluĭ magistrat, care prin plînsete și promisiunĭ de banĭ și bijuteriĭ a încercat să ademenească pe soția magistratuluĭ ca să intervină pe lîngă D. Rachtivan în favoarea samsarilor. Doamna Rachtivan a respins însă cu indignare avansările cămătarilor.

*

Din R.-Sărat nĭ se scrie că samsariĭ de falimente aŭ lăsat o mulțime de familiĭ pe drumurĭ din cauza manipulațiunilor și șantajurilor la carĭ samsariĭ s'aŭ dedat atîta vreme.

Dintre persoanele carĭ aŭ fost pîrlite de acești samsarĭ cităm pe D. Const. Iliescu care a dat 2000 de leĭ și pe D. Zarkovicĭ care a dat o mie de leĭ luĭ Weintraub & Grünberg. Șapira a luat de la D. A. Sturmer suma de 5,500 leĭ, de la D. Herman Lencovicĭ 2000, iar de la D. Tabacu 2,500 de leĭ. Toate aceste sume aŭ supra-quote.

Negutătoriĭ de acolo aŭ reclamat parchetuluĭ și așteaptă cu nerăbdare ca să se dea curs reclamațiunilor.

*

Un alt individ foarte periculos și bine cunoscut în toată Moldova este samsarul Herș Marcovicĭ. Acesta este omul de încredere al cămătaruluĭ Fr. Goldwurm.

Marcovicĭ e cu mult maĭ periculos de cît chiar Șapira și mulțĭ neguțătorĭ din Moldova aŭ ajuns astăzĭ pe drumurĭ din cauza acestuĭ escroc. Marcovicĭ, de teama urmăririlor parchetuluĭ, a dispărut din Bucureștĭ și șade ascuns într'un sat de lîngă Slănicul din Moldova.

Parchetul din țară n'ar trebui să piardă din vedere pe acest samsar tovarăș cu unul dintre ceĭ maĭ bogațĭ, dar și cu cel maĭ îndrăzneț cămătar.

M.

Vizitiul Andreĭ Gaudi mergînd alaltăerĭ cu camionul să ridice un cazan de la magazinul Picolo din calea Griviței, cazanul căzu asupra luĭ și'l omorî.

Antreprenoriĭ camioanelor cît și D. Osias Herțenberg, directorul societățeĭ, aŭ fost citațĭ la parchet pentru a da lămurirĭ în această privință.

Serviciul salubritățeĭ publice al primărieĭ Capitaleĭ a somat pe maĭ mulțĭ proprietarĭ de hotelurĭ din Bucureștĭ, ale căror clădirĭ sînt într'o completă stare de ruină, ca să înceapă de urgență reparația radicală a hotelurilor, căcĭ la din contra vor fi dărîmate pe socoteala lor.

D. Vassi Pesicu va fi numit subprefect al plășeĭ Bechet, județul Dolj.

S'a aprobat proĭectul pentru construirea palatuluĭ municipal din orașul Buzăŭ.

Consiliul sanitar al primărieĭ Capitaleĭ a ținut aseară ședință sub președinția D-luĭ medic-primar Georgescu, în care s'a ocupat cu chestia închidereĭ maĭ multor stabilimente publice a căror stare higienică e cît se poate de deplorabilă.

Ministerul de domeniĭ a hotărît să dea în tăere vr'o sută de pădurĭ ale statuluĭ.

In acest scop se va ține în ziua de 4 Septembre licitație la acest minister.

Pentru a se putea pune capăt scandalurilor și neînțelegerilor de la primăria din Tîrgoviște, D. Stamatin, primarul acestuĭ oraș, șĭ-a dat demisiunea.

D. Ferichide s'a grăbit a primi această demisie, iar consiliul comunal din acel oraș va fi convocat săptămîna viitoare pentru a alege un noŭ primar.

D. Jean Lecca, prefectul județuluĭ Bacăŭ, șĭ-a dat demisiunea din cauză de boală.

D. Ferichide i-a primit-o, exprimîndu-șĭ tot o dată regretele sale. Băcăoaniĭ însă de sigur nu vor regreta de loc această plecare.

Atragem atențiunea cetitorilor noștri asupra anunciurilor publicate în pagina 6-a a număruluĭ nostru de azĭ, sub rubrica „Mica Publicitate“.

Tot-d'o-dată anunțăm pe doritoriĭ de a publica anunciurĭ în rubrica aceasta, că pentru numărul de Joĭ anunciurile se primesc chiar de pe acum și cel maĭ tîrziŭ pînă Marțĭ la ora 6. p. m.

Cu ocazia foculuĭ de la instalația electrică din Constanța un conflict s'a ivit între polițaĭul acestuĭ oraș și D. Nicușor Fleva, substitut de procuror.

D. Nicușor a reclamat procuroruluĭ și ministruluĭ de interne pe polițaĭŭ. Acelașĭ lucru l'a făcut și polițaĭul contra D-luĭ Fleva.

La școala de meseriĭ din Bucureștĭ sînt actualmente vacante următoarele burse: 13 ale statuluĭ, 4 ale județuluĭ Ilfov, una a județuluĭ Olt, 2 ale județuluĭ Vîlcea, una a comuneĭ Călărașiĭ, una Severin, 30 locurĭ de absolvențĭ particularĭ carĭ plătesc o taxă de 500 leĭ și 30 locurĭ de externĭ.

Concursul se va ține la 6 Septembrie Inscrierile se fac pînă la 5 Septembrie. Condițiunile de admisibilitate sînt: absolvirea cursurilor primare și vîrsta de 13 pînă la 16 anĭ.

Un criminal primejdios în Capitală

Poliția din Viena a anunțat polițieĭ din Bucureștĭ că asasinul Iosef Goenczi se află probabil în Capitală. Iosef Goenczi a asasinat pe D-na Schultze, o văduvă

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL

— 117 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

XIII

Cele două surorĭ

Tînărul punea pe ceĭ doĭ soțĭ în curentul situațiuneĭ Eleneĭ.

In timpul acesta Elena care nu știa ce făcea amicul săŭ, aștepta cu întristare să'l vadă întorcîndu-se.

Totușĭ parcă une orĭ avea un fel de presimțire fericită.

Se închisese în salon și se gîndea uĭtîndu-se la flăcările foculuĭ.

De odată auzi pașĭ repezĭ în anticameră.

Ușa se deschise.

Atuncĭ se auziră două țipete nebune: țipete de durere și de bucurie.

Elena se afla în brațele suroreĭ sale.

Paul se retrăsese.

— Tu!.. Tu!.. zi ea Carmen, tu eștĭ?

— Da, Carmen.

— Soră scumpă.

— Martiră nenorocită, zise Robert.

Elena nu maĭ putu suferi emoția. Leșină.

Cînd îșĭ veni în fire văzu pe Carmen și pe Robert lîngă ea.

Șopti:

— Unde e Ramon și Fanfan?

— Ramon stă cu noĭ.

— Atuncĭ sînt scăpată! strigă ea, știe că sînt nevinovată... Să vie! Il ert! Maĭ mă iubește cum îl iubesc eŭ cu tot răul ce mĭ-a făcut?

— Te iubește, zise Carmen, te iubește mult dar...

— Dar?

— Dar nu vrea să crează...

— Bine nu ĭ-ațĭ spus adevărul?

— Noĭ-ĭam mărturisit tot. Ascultă surioară.

Și Carmen împreună cu Ramon spuseră tot cu deamănuntul Eleneĭ.

Și spuse sfîrșind că numaĭ o dovadă putea încredința pe Ramon, scrisorile, și îĭ spuse și ce se întîmplase cu ele.

Elena nu o întrerupse de fel.

Se uită la ea ca o nebună.

Era prea mult.

Incercarea trecea peste puterile eĭ.

Nu maĭ se simțea în stare să sufere.

Incepu să plîngă cu hohote marĭ.

Robert și Carmen căzură în genunchĭ.

O rugară să'ĭ ierte, căcĭ eĭ eraŭ cauza cumpliteĭ nenorocirĭ ce o izbise și Robert zise:

— Ițĭ jur Eleno, că vom desrădăcina din spiritul soțuluĭ d-tale greșala în care se află.

„Ne vom consacra viața toată pentru a mîngîĭa durerile ce am pricinuit.

— Voĭ aștepta, șopti Elena.

— Viața noastră va sluji numaĭ ca să te reabilităm și să'țĭ găsim copilul.

— Va să zică Fanfan nu e cu tatăl săŭ — cu voĭ?

— Vaĭ! Nu.

— Ah! Doamne. L-am ținut în brațe și ĭ-am pĭerdut iar.

— Pe Fanfan?

— Da.

— Aĭ găsit pe Fanfan?

— Da și l-am pĭerdut pentru a doua oară.

Și Elena la rîndul eĭ spuse și ea totă istoria pînă ce a fost scăpată din foc de Ramon.

— De Ramon! întrebă Carmen uĭmită.

— Da. Și s'a depărtat fără să se uite la mine, fără să poată să'ĭ vorbesc, să'ĭ spun că sînt nevinovată perzînd astfel singura ocazie ce am găsit de atîțea anĭ, nu numaĭ să'l cucceresc din noŭ dar chiar să'l văd.

— Dar copilul nu era la tine?

— Copilul!

— Firește.

— Cînd vine nenorocirea, nu te maĭ lasă din ghiare.

— Cum?

— Cel pe care o inspirație divină mi larătă a fi copilul meŭ, cel pe care îl plîngeam de atîta vreme cel pe care fără să'l știŭ cine era îl iubeam din instinct, a pĭerit...

— Pĭerit?

— Da. A fugit.

— Nu se poate, zise Robert.

— Totușĭ așa e.

— La ce el pe care îl îngrijeaĭ și îl iubeaĭ să te părăsească și tocmaĭ în momentul cînd vedea după emoțiunea d-tale ce interes mare aveaĭ de el.

— Eŭ știŭ!

— Nu se poate!

— Cine știe ce instincte rele ĭ-aŭ semănat în inimă oameniĭ la carĭ trăise pînă ce a intrat în penitenciar... Căcĭ...

Se codi.

Dar apoĭ spuse tot.

Roșindu-se șopti:

— A fugit, după ce a furat din casă tot ce a putut.

— A furat?

— Da.

— Nu se poate! strigă Robert împins de o convingere instinctivă.

— Vaĭ! zise Elena. Lucrul e adevărat.

— Și de atuncĭ?

— De atuncĭ nu maĭ știŭ nimic de el.

— Dar, nu s'a făcut nicĭ o anchetă judiciară? Copilul n'a putut pĭeri fără să lase urme. Care a fost cauza incendiuluĭ? Ce s'a făcut?

— Nimic.

— Cum nimic?

— Am fost interogată de brigadierul de jandarmĭ căruĭa nu ĭ-am pomenit de furt. Incendiul se crede a fi început din odaĭa uneĭ servitoare,

— Dar copilul?

— Toțĭ cred că s'a folosit de învălmășeală ca să fugă și să se apuce iar de viața de maĭ înainte va să zică eram aproape de Ramon, de copilul meŭ; era să reviŭ ca soție și ca mamă și piatra mormîntuluĭ iar a căzut asupra mea, poate pentru vecĭ. Ce am făcut oare ca să merit așa pedeapsă?

— Oh! ĭartă-ne, ĭartă-ne, soră dragă.

— Nu e vina voastră ce mi se întîmplă. Așa a vrut Dumnezeŭ... Nu sînt mîniată pe voĭ... Nu simțițĭ cît vă iubesc?

Cele două surorĭ se sărutară.

După aceĭa începură a vorbi.

Voĭaŭ să se înțeleagă cum să facă să găsească copilul.

Apoĭ plănuiră cum să apropie pe Ramon.

Tocmaĭ tîrziŭ Carmen și Robert plecară.

Elena îĭ duse pînă la trăsură.

După ce plecară era trasfigurată.

Paul Vernier, care o lăsă cu gîndurile, îșĭ plîngea încet și în tăcere visurile carĭ zburaseră.

XIV

Intre tovarășĭ

Robert nu putea da de ceĭ doĭ ticăloșĭ.

Nicĭ poliția nu putu face nimic.

Lucrul era însă ușor de înțeles.

La Limace și Isidor plecaseră din Paris.

Le fusese teamă de ce li se putea întîmpla în urma scăpăreĭ luĭ Montlaur.

Știaŭ că nu putea fi pedepsițĭ pentru încercarea de asasinat, căcĭ nu eraŭ probe.

Dar eĭ tot se fereaŭ.

Cine știe ce se putea întîmpla?

Zefirina rămăsese la Paris cu Claudinet.

Ea trebuia să inștiințeze de se întîmpla ceva.

Le merse slab.

(Va urma)

bogată, care locuia în Berlin în Koeniggraetzerstrasse.

*

D-na Schultze ocupa împreună cu o fată a eĭ un apartament întreg în strada sus citată. Era cunoscută ca foarte bogată, dar trecea drept foarte zgîrcită. Menajul îl ducea împreună cu o fiica a sa și ambele femeĭ nu eșiaŭ de cît arare orĭ.

*

Iosef Goenczi preparase cu mult sînge rece asasinatul. Intr'o zi se prezintă tuturor chiriașilor din casa în care locuia și, D-na Schultz declarînd că a fost angajat de proprietar ca intendent, chiriașiĭ îĭ dădură crezare și Goenczi deveni în scurtă vreme un intim al întregeĭ case. Intr'o zi ademeni pe D-na Schultz și pe fata eĭ în pivniță, le trase cîte un sac de mușama peste cap, le zugrumă și, după ce'șĭ dădură suflarea, le maĭ aplică și cîte-va loviturĭ peste cap.

*

Chiriașilor caseĭ le spuse că ambele femeĭ aŭ plecat la Paris și că nu se vor maĭ întoarce la Berlin; că el în calitate de intendent se va muta în apartamentul pe care îl ocupaseră maĭ înainte ambele femeĭ. A doua zi după ce comisese dublul asasinat, Goenczi aduse două cărucĭe cu nisip, pe care'l turnă în pivniță pe o fereastră în dreptul căreĭa așezase două lăzĭ în carĭ se aflaŭ cadavrele.

Cînd crima se descoperi— după cîte-va zile de la comiterea eĭ, Goenczi dispăruse deja, întovărășit de nevastă-sa și de o fiică vitregă. Goenczi e un om mic și slab, cu părul și mustața neagră, cu barba plină și resfirată și cu ochiĭ pătrunzătorĭ. Vorbește nemțește cu un accent unguresc foarte pronunțat și e originar din Transilvania.

După cum am maĭ spus, poliția vieneză crede că Goenczi e în Bucureștĭ.

Dal

ECOURI

◆ D. Dr. Bardescu, medic al spitalelor Eforieĭ, întorcîndu-se din Sinaia și-a reluat, cu începere de azĭ, clientela.

● D. Dr. Sutzu, întorcîndu-se în capitală, și-a reluat direcțiunea caseĭ sale de sănătate din Mîntuleasă și consultațiunile medicale.

● Comitetul „Ligeĭ pentru propășirea Dobrogeĭ" ne roagă printr'o telegramă ce să vestim publiculuĭ că listele de subscripție carĭ nu vor purta numărul de ordine și sigiliul ligeĭ nu sînt valabile.

Ediția de seara

Intoarcerea luĭ Faure

La Dunkerque.— Toastul președintelui. — La Paris. — Explozia uneĭ bombe.— Mulțimea.— Sărbătoare.

Paris, 19 August.— D. Felix Faure, însoțit de D. Hanotaux, a sosit la Dunkerque la nouă ore și patruzecĭ și cincĭ minute dimineața. A fost primit de admiralul Besnard, de generalul Billot și de D. Méline, care i-a exprimat felicitările cabinetuluĭ pentru rezultatul fericit al călătorieĭ sale.

D. Faure a fost aclamat în mod călduros. A vizitat camera de comerț, spitalul și a azistat la un banchet oferit de municipalitate.

*

D. Faure a ridicat un toast pentru înflorirea orașuluĭ Dunkerque și pentru mărirea patrieĭ, făcînd elogiul democrațieĭ care, prin lealitatea și înțelepciunea sa, precum și prin spiritul eĭ politic, a știut să pună din noŭ Franța la adevăratul eĭ rang printre națiunĭ și să contopească într'un același ideal unirea intimă a două marĭ națiunĭ, unire care constitue unul din evenimentele cele maĭ de seamă ale sfîrșituluĭ acestuĭ veac. Acest discurs a fost primit cu aplauze repetate.

*

In mijlocul unor ovațiunĭ călduroase, D. Faure părăsi Dunkerque la ora două după amiazĭ.

D. F. Faure sosi la Paris la ora 6 seara și fu primit la gară de miniștri, D-niĭ Brisson și Loubet, consilieriĭ generalĭ aĭ departamentuluĭ Seneĭ, consiliul municipal al Parisuluĭ și o mulțime foarte mare, care-l aclamă mult.

*

D. Faure plecă la Elizeŭ în landaŭ și se opri pe piața Opereĭ bogat decorată, unde un comitet de comercianțĭ parizienĭ îĭ predete o adresă prin care îĭ exprimă bucuria lor patriotică și gratitudinea lor pentru consfințirea uneĭ alianțe pacînice care le permite să spere într'o eră de înflorire și de pace și să împliniască opera luĭ 1900.

*

Zece minute după trecerea D-luĭ Faure înaintea Madeleneĭ, o țeavă încărcată cu cuie, analoagă cu acele din Bois de Boulogne și de pe piața Concorde, a făcut explozie în interiorul gratiilor, adică deslul de departe de bulevard. Nicĭ o pagubă; nimenĭ n'a fost atins. S'aŭ făcut două arestărĭ.

*

Cortegiul D-luĭ Faure era escortat de cuira ierĭ și de garzĭ al republiceĭ călărĭ. Mulțimea striga: Trăiască alianța! Trăiască Franța! Trăiască Rusia!

Străzile sînt pavoazate frumos, cele maĭ multe prăvăliĭ închise. Două delegațiunĭ ale societăților patriotice aŭ depus dimineață o coroană înaintea statueĭ Strasburguluĭ. Seara orașul e luminat în mod strălucit. In străzĭ circulă o mulțime foarte mare și foarte veselă.

Și în provincii s'a serbat cu entuziasm întoarcerea D-luĭ Faure.

Sinuciderea unuĭ panamist

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Marsilia, 19 August. — D. Camille Richard, fost deputat, implicat în afacerea Panamaleĭ, s'a sinucis cu revolverul în trenul care-l întorcea din Paris.

Lorenieniĭ și dubla alianță

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne")

Paris, 19 August. — „Temps" vestește că maĭ mulțĭ inșĭ din Lorena, veniți de la Pont la Mousson, îndată ce aŭ traversat granița, aŭ adresat D-luĭ Méline o telegramă, prin care-l roagă să asigure pe D Faure de prietenia neclintită a Loreneĭ anexate, dar mereŭ franceză. Ziua din Cronstadt te suflă în inimă speranțe noui. D. Méline, în numele guvernuluĭ, l-a felicitat pentru patriotizmul lor înfocat.

Guvernul grec și îndemnizarea

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Londra, 19 August.—„Standard" află din Atena că guvernul a răspuns la întrebarea puterilor că e gata să pună la dispoziția lor unele venitsurĭ, carĭ se rdică la șase milioane, ca garanție a împrumutuluĭ pentru despăgubirea de războiŭ.

Atena, 19 August.—In răspunsul săŭ la puterĭ, guvernul s'a declarat gata a oferi pentru serviciul împrumutuluĭ indemnitățeĭ de războiŭ veniturile timbruluĭ, al căruĭ produs anual întrece un-spre-zece milioane drachme. Ca garanție guvernul propune ca reprezentanțiĭ părților contractante, să aplice o stampilă specială pe fiecare foae de timbru.

Știrĭ telegrafice

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Ischl, 19 August.—Impăratul Frantz Joseph a plecat aseară să aziste la manevrele din Moravia.

Constantinopol, 19 August.—Toțĭ miniștriĭ aŭ fost decorațĭ cu medalia comemorativă a războiuluĭ greco-turc pentru bunele și inteligentele lor serviciĭ în timpul războiuluĭ.

Ultime informațiunĭ

Focul din Constanța

— amănunte —

După cum am anunțat, Vinerĭ, 15 August, s'a aprins instalația electrică din piața Ovidiu și bulevard. Sîmbătă, pe la orele 10 și 10 seara, după ce s'a stins lumina electrică care arsese numaĭ pînă la 10, s'a aprins magazia de scîndurĭ în care sînt așezate aparatele și sîrmele electrice.

*

Cu această ocazie s'a putut vedea cît de bine sînt pregătițĭ pompieriĭ noștri pentru cazurile de incendiu. Așa, de la cazarma pompierilor și pînă la locul unde se află magazia care s'a aprins nu sînt de cît 5 minute de drum; eĭ bine, pompieriĭ aŭ venit după 20. Sacalele carĭ în permanență trebuĭe să fie pline cu apă aŭ fost umplute abia la pompa care era alăturĭ de locul incendiuluĭ și după aceea s'a început manevra pentru stingerea foculuĭ. Se vede însă că comandantul pompierilor este preocupat de alte grijĭ de cît de aceea ca serviciul cu conducerea căruĭa este însărcinat să fie tot-d'a-una gata de a-șĭ îndeplini misiunea pentru care a fost creat.

*

Nu putem sfîrși fără a ne exprima mirarea cum primăria permite a se construi la asemenea instalațiunĭ baracĭ de scîndurĭ carĭ în orĭ ce moment sînt amenițate a lua foc și a cauza cele maĭ marĭ nenorocirĭ. Aceasta este o mare greșeală din partea autorităților comunale și ar fi de dorit ca pe viitor să nu se maĭ repete.

De la Mare.

D. Kiriac Popescu a fost numit în postul de grefier comptabil la direcția centrală a închisorilor, în locul D-luĭ Vasilescu, care și-a părăsit postul.

D. inginer Cociaș a găsit pe valea rîuluĭ Brusturala din județul Neamț zgură și în apropiere de acea vale a găsit și limonită, ceea-ce denotă că într'acea localitate trebue să fie mine de metal.

Ni se comunică din județul Brăila că de maĭ mult timp cîte-va comune sînt bîntuite de anghina difterică. Așa, în comuna Romînul epidemia a făcut ravagiĭ printre copiĭ, fără ca serviciul sanitar să ĭa vr'o măsură.

In curînd se vor convoca colegiile electorale ale județuluĭ Vasluĭ pentru complectarea vacanțelor ivite în consiliul județian din acel județ în locul D-lor S. Mironescu demisionat, Cezar Simonis numit judecător de pace și E Vincler decedat.

Scandalul din Focșanĭ

In ediția de dimineață am arătat cum scandalul de la Focșanĭ a dat loc la o ceartă între miniștriĭ Ferichide și Djuvara, publicînd și una din versiunile scandaluluĭ, versiune favorabilă administrațieĭ.

Inregistrăm acum o a doua versiune, aceea favorabilă magistraților.

*

Magistrații din Focșanĭ și colegiĭ lor din Capitală istorisesc cele întîmplate subpleantuluĭ Lahovary în modul următor:

Sînt vre-o două săptămînĭ de cînd D-niĭ Gheorghiu, procuror, Rădvan, judecător de instrucție, și Lahovary, subpleant, loc-țiitor de președinte la tribunalul Putna, aŭ fost invitațĭ de D. Tatovicĭ să facă o escursiune la via D-sale din Odobeștĭ.

Magistrațiĭ însoțițĭ de soțiile lor, afară de D. Lahovary care nu e însurat, plecară cu toțiĭ la vie. Ajunșĭ acĭ, D-luĭ Lahovary i se făcu cald și însoțit de fiul D-luĭ Tatovicĭ se duse să ĭa o bae lîngă vie.

Pe cînd D. Lahovary se dezbrăca sosește o măhălăgioaică și începe să apostrofeze pe magistrat că de ce îndrăznește să vie să se scalde în apa din gîrla eĭ. D-niĭ Lahovary și Tatovicĭ răspund atuncĭ că gîrla este liberă pentru orĭ și cine dar femeĭa începe să'ĭ înjure în modul cel maĭ trivial și se repede la D. Lahovary; D-sa îĭ declină calitatea sa de magistrat, dar femeĭa drept răspuns îl lovește peste obraz și cu ajutorul unuĭ servitor ce o însoțea îl trîntește în apă, apoĭ se refugiază în casa eĭ din apropiere.

*

D. Lahovary se plînge atuncĭ procuroruluĭ Gheorghiu care cere polițaĭuluĭ Zăgănescu să aresteze pe femeĭe. D. procuror Gheorghiu se duce chiar în persoană la casa femeĭeĭ; dar dînsa asmuță cîiniĭ în contra luĭ și'l insultă cu vorbe triviale.

Polițaĭul reușește însă să aresteze pe femeĭe, dar bărbatul eĭ, D-l Marinoiu, aleargă la primarul Săveanu care intervine pe lîngă polițaiŭ și acesta pune în libertate pe femeĭe.

*

D. procuror venind la arest și găsind că D-na Marinoiu a fost pusă în libertate din ordinul polițaĭuluĭ, ordonă arestarea acestuĭa și îl trimite înaintea judecătoruluĭ de instrucție, care îl depune imediat, ĭar tribunalul confirmă actul de depunere. Procurorul ceru în același timp suspendarea polițaĭuluĭ, care fu însă refuzată de către D. Ferichide în urma intervențiunilor D-luĭ primar Săveanu.

*

Magistrațiĭ s'aŭ plîns D-luĭ Djuvara, ministrul de justiție, care a însărcinat pe D. procuror general Bastache să facă o anchetă. D. Bastache a constatat vinovăția femeeĭ Marinoiŭ și a polițaiuluĭ Zăgănescu.

Pînă acĭ, magistrațiĭ din Focșanĭ și colegiĭ lor din Capitală.

De altmintrelea, D. Lahovary este cunoscut ca un „Don Juan" căruĭa îĭ plac aventurile scandaloase și purtarea D-sale fața de unele Doamne din Constanța este o dovadă de ce e capabil tînărul magistrat din Focșanĭ.

M.

D. Săveanu, primarul orașuluĭ Focșanĭ, a avut azĭ o întrevedere la ministerul de justiție cu D. Djuvara.

D. Săveanu a căutat să-șĭ justifice amestecul săŭ în scandalul magistraților de la Odobeștĭ și a cerut ministruluĭ pedepsirea acestor membri aĭ parchetuluĭ.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foița „Fiica răzbunătoare" n'are loc în numărul de azĭ.

O nouă consfătuire s'a ținut azĭ la ministerul de instrucțiune între D. Haret și inspectoriĭ învățămîntuluĭ secondar în privința numeroaselor numirĭ carĭ urmează a se face pe ziua de 1 Septembrie la gimnaziile, liceele, scoalele secondare de fete și profesionale din țară.

Pînă acum ministrul împreună cu inspectoriĭ nu s'aŭ pronunțat de cît asupra cîtor-va numirĭ.

Călcat de tren

Aseară trenul care venea din Giurgiu a călcat lîngă gara Filaret pe un țăran.

Accidentul s'a întîmplat în modul următor: Pe cînd trenul din Giurgiu sosea cu toată iuțeala, un țăran ca de vre-o 38 de anĭ, cu barba roșie, eși din porumb și se aruncă pe șine. Mașinistul începu să fluere, micșorînd tot o dată iuțeala trenuluĭ, dar țăranul nu se îndepărtă. Trenul, neputînd fi oprit, ajunse pe nenorocitul țăran și mașina, lovindu-l în piept, îl aruncă în șanț.

*

La cîțĭ-va metri maĭ departe, trenul se opri și călătoriĭ se duseră la locul unde zăcea țăranul. El avea două rănĭ adîncĭ la piept și la picior, și o mică zgîrietură la cap. Țăranul trăia încă. Pasageriĭ vroiră să-l ridice, dar conductorul s'a opus, pretextînd că regulamentul nu 'ĭ dă voe să ĭa pasagerĭ din mijlocul cîmpuluĭ și că maĭ întîĭ trebuĭe să sosească parchetul ca să cerceteze cazul.

*

Pasageriĭ protestară în contra acestor teoriĭ barbare, dar era în zadar, căcĭ conductorul refuză să ridice pe țăranul rănit.

Acesta dar fu lăsat în șanț și trenul plecă înainte spre Bucureștĭ. Un medic ce se afla în tren a declarat că țăranul poate ar fi putut scăpa dacă era imediat adus la spital. Dacă va rămîne însă o oră în șanț, adăugă medicul, va perde atît de mult sînge că orĭ-ce ajutor va fi inutil.

Iată dar încă un caz de barbarie pe seama celor de la căile ferate, pe lîngă multe altele înregistrate deja.

Purtare conductorilor în cazurĭ de accidente este atît de scandaloasă că trebue cu drept cuvînt să ne întrebăm dacă trăim într'o țară civilizată orĭ în Hotentoția.

Cum? Un om e tăĭat de mașina trenuluĭ, el trăește încă, i se poate scăpa viața dîndu-i-se ajutoare imediate, ĭar conductoriĭ, sub pretext că legea prevede ca parchetul să constate întîĭ cazul, lasă pe nenorocit să moară în drum!

E o barbarie aceasta și protestăm cu energie în contra direcțiuneĭ căilor ferate care ordonă și patronează asemenea acte de barbarie.

M.

Erĭ era vorba să se țină la ministerul de interne un consiliŭ de miniștri. D. Sturdza nevenind de la Sinaĭa, consiliul s'a amînat pentru Vinerĭ.

D. Dincă Schileru, deputat de Gorj, a avut azĭ o întrevedere la ministerul de interne cu D. Ferichide în privința exploatăreĭ minelor sale de cărbunĭ și a concesiuneĭ c. f. particulare ce guvernul i-a acordat.

D. Schileru a declarat ca societatea engleză care îĭ va exploata minele a băgat pînă acum în sondagiĭ vr'o 400,000 leĭ și că ĭ-a oferit 1 leŭ de tonă de cărbunĭ, fiind sigură că va putea exploata pe fie ce an cel puțin 300,000 tone.

Imediat după terminarea conferințelor școlare D. Haret va face o însemnată mișcare în personalul revizorilor școlarĭ.

D. Haret s'a convins că mulțĭ din actualiĭ revizorĭ nu sînt demnĭ de importanta misiune ce aŭ și că aŭ fost numițĭ numaĭ grație protecțiunilor de carĭ se bucură.

Către victimele samsarilor

D. judecător de instrucție Vasiliu de la cabinetul I ne roagă să dăm publicitățeĭ următorul avis care va apare zilele acestea în „Monitorul Oficial":

Se aduce la cunoștința tuturor comercianților din țară, carĭ aŭ avut nenorocirea să fie declarațĭ de falițĭ, a se adresa cu plîngerĭ acestuĭ cabinet, pentru sumele de banĭ ce aŭ fost nevoițĭ să dea, fie în cambiĭ, fie în numerar, inculpaților Nathan Șapira, Buhor Levy, Samuel Grümberg și Moriț Weintraub, samsarĭ de falimente din Bucureștĭ, cum și agenților lor I. Baunștein din Galațĭ, M. C. Drăcoeneanu din Iașĭ, cum și allor agențĭ din alte orașe, pentru a li se acorda avantagiĭ în regularea falimentelor saŭ la votarea concordatuluĭ.

Asemenea să arate manoperele frauduloase la carĭ aŭ fost victimă din partea lor, pentru a le da supra-cotă, trimețînd cabinetuluĭ și corespondențele ce aŭ avut în această privință cu diferițĭ samsarĭ de falimente,—**punîndu-se în vedere că atît legea comercială cît și cea penală nu-ĭ pot atinge nicĭ ca autorĭ nicĭ ca complicĭ.**

D. Crutescu, directorul poliției Capitaleĭ, va pleca mîine în congediŭ la Carlsbad pentru a-șĭ căuta de sănătate.

D. inspector Otnescu va ține locul de prefect al poliției pînă la întoarcerea din concediu a D-luĭ Caton Lecca și apoĭ locul de director al poliției.

D. T. Vasiliu în timpul lipseĭ D-luĭ Lecca va ține locul de director al poliției.

Se știe că D. Bastache, procurorul general din Galațĭ, în ancheta ce a făcut la Odobeștĭ, a găsit nevinovațĭ pe magistrațiĭ din Focșanĭ..

D. Bastache a fost chemat la Bucureștĭ de D. Djuvara pentru ca să dea oare-carĭ explicațiunĭ ministruluĭ de justiție care e foarte revoltat de purtarea autorităților administrative din județul Putna carĭ șĭ-aŭ permis să nu execute ordinul procuroruluĭ cînd polițaiul din Odobeștĭ a fost arestat.

O știre din Roma anunță că D. Mircea Delamare, fost corespondent al „Adevěruluĭ" de pe cîmpul de războiŭ din Epir, a fost arestat la Tivoli, după cererea guvernuluĭ maghiar. D. Delamare este romîn de peste munțĭ și ca atare are în sarcina sa maĭ multe condamnărĭ pentru diferite delicte politice. Guvernul maghiar a cerut de la cel italian extradarea luĭ Delamare, pînă acum însă guvernul italian a refuzat extradarea.

De cînd presa a început a maĭ slăbi pe aceĭ dintre ofițerĭ carĭ nu vor să se lase de obiceiurile cazone, eĭ aŭ reînceput ĭarășĭ cu brutalitățile.

Așa, maĭ zilele trecute un locotenent Pleșoianu a atacat în grădina publică din orașul Peatra pe studentul I. Galgher, pe care îl bănuĭa că ar fi autorul uneĭ corespondențe publicată în ziarul „Opinia" din Iașĭ.

De și numitul ziar a declarat categoric că nu D. Gaigher a trimis acea corespondență, totușĭ locotenentul Pleșoianu a ținut să-șĭ manifesteze talentele sale cazone.

Protestăm contra acestuĭ act de brutalitate și atragem atențiunea comandantuluĭ diviziei VII-a de infanterie asupra acestuĭ noŭ caz.

Tudor David

Nenorocitul Tudor David, despre care am vorbit la ediția I-a, este continuŭ urmărit de teribila vedenie a sălbaticuluĭ aghiotant care l'a torturat în închisoarea militară.

Aseară, la ora 9 și jumătate, pe cînd trecea pe bulevard, de odată i s'a părut că vede pe aghiotantul Stănescu apropiindu-se de el; imediat mintea i s'a tulburat, tot trupul ĭ-a fots coprins de un tremur spasmotic și a căzut în crada boală de care sufere din cauza spaimeĭ.

*

O mulțime de lume se adunase în jurul nenorocituluĭ băĭat, care și azĭ este îmbrăcat în haĭne de ordonanță: bluză albă, șapcă de mușama, pantalonĭ surĭ și cizme.

Lumea nu știa că are în fața eĭ pe victima închisoreĭ militare. Toțĭ văĭtaŭ pe omul asupra căruĭa fatalitatea năpustise o boală atît de dezgustătoare.

*

Doĭ sergențĭ ridicară pe bĭetul Tudor, îl puseră într'o trăsură și porniră la spital.

Atacurile de epilepsie se repetă atît de des în cît bĭetul om e incapabil să maĭ poată munci. In fie-care zi și chiar de maĭ multe orĭ în aceeașĭ zi este zguduit de boală.

Se poate un om maĭ nenorocit?

Și e oribil cînd te gîndeștĭ că funcționariĭ uneĭ țărĭ civilizate comit asemenea crime.

Luațĭ! luațĭ măsurĭ D-lor de la guvern și dațĭ exemple serioase, căcĭ pornim pe o cale din cele maĭ triste.

U. Z.

Prof. Weigand arestat de Ungurĭ

Se știe că d-rul Weigand, cunoscutul filo-romîn și profesor al universitățeĭ din Lipsca, se află de cîtă-va vreme în ținuturile romîneștĭ din Ungaria, pentru a studia dialectul romînesc din partea loculuĭ.

*

Cu ocazia Sfînteĭ Maria, profesorul Weigand se duse la mănăstirea Sfînteĭ Mariĭ pentru a face studiĭ în partea loculuĭ. La mănăstire preoțiĭ l'aŭ primit cu multă dragoste și după ce ĭ aŭ arătat mănăstirea, l-aŭ rugat să vie în biserică pentru ca să aziste la serviciul divin.

*

Tocmaĭ pe cînd preoțiĭ oficiaŭ, ĭată că sosește protopretorul ținutuluĭ Ciachi-Gărbăŭ, un anume Vallya Ferencz, înconjurat de șase jandarmĭ, și poftește pe d-rul Weigand la el. Invățatul îĭ răspunde că în calitatea sa de profesor universitar are dreptul de a călători în scop de studiŭ prin orĭ-ce țară și-l roagă să vie la dinsul dacă are a-ĭ spune ceva.

*

Funcționarul ungur ordonă atuncĭ jandarmilor săĭ ca să ĭa pe profesorul german între baĭonete și să-l ducă la protopretură unde Weigand, neputînd produce imediat actele de legitimație, fu deținut. Toate încercările fruntașilor romînĭ de a obține eliberarea luĭ Weigand fură zadarnice. Atuncĭ advocatul dr. Simeon Tămaș a cerut pe cale telegrafică de la ministerul de interne din Pesta eliberarea profesoruluĭ. **In acest timp însă șovinistul funcționar a dispus transportarea d-toruluĭ Weigand la pretura din Ciachi-Gărbăŭ și savantul german a trebuit să meargă între baĭonete și pe jos o distanță de 5 chilometri.**

*

Abĭa a doua zi a venit răspunsul de la ministerul de interne, prin care se ordona eliberarea profesoruluĭ Weigand, care va putea cînta acum, din propria experiență, compatrioților săĭ și lumeĭ civilizate un cîntec despre „liberalizmul maghiar".

Dal.

REPORTAGIU

Din Capitală

Azĭ dimineață, secția 17 a fost avizată că în grădina Teiuluĭ se află cadavrul unuĭ individ necunoscut, ca de vre-o 30 anĭ. Comisarul secțieĭ, prezentîndu-se la fața loculuĭ, a recunoscut în cadavru pe Mitică Păun fiul luĭ Matache Căruțașu din strada Tănăsescu 1.

Cadavrul se afla cu fața în jos, mîna stîngă sub pept, cu unghiile înfipte în haĭne, capul aplecat pe brațul drept care era întins și lîngă care se afla un revolver de calibru 12 și cu 6 focurĭ, din carĭ două eraŭ descărcate.

Din cercetările făcute s'a putut constata că sinucisul suferea de paralizie și că, ne maĭ putînd suporta suferințele, a furat arma de la tatăl săŭ, a cumpărat cartușe și azĭ a pus în execuție sinistrul plan, trăgîndu-șĭ un glonte în abdomen ĭar altul, în pept.

Din ordinul parchetuluĭ cadavrul a fost transportat la morgă.

De către poliția de siguranță a Capitaleĭ s'a prins servitoarea Elena Șapteboĭ zisă și Petroaĭa, care a spart casa stăpînuluĭ săŭ Ghiță Copca din orașul Galațĭ, furîndu'ĭ maĭ multe obiecte.

In casa numiteĭ servitoare s'a găsit un întreg magazin de vechiturĭ.

Ea a fost încredințată agenților poliției din Galațĭ carĭ se aflaŭ în Capitală în urmărirea eĭ.

Din țară

Zilele trecute locuitorul Marin Constantin din comuna Ileana, județul Ilfov, ducîndu-se să scoată prund dintr'o gaură, malul s'a surpat peste el. Alțĭ locuitorĭ, carĭ veniseră cu el, aŭ sărit în ajutorul săŭ, și scoțîndu-l 'l-aŭ transportat într'o stare disperată la spitalul județean.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 17—18 August.

Griŭ: 21550 hectolitri; 50-55 libr.; 15.-30 15.75 preț.

Secară: 3250 hectolitri; libre 48; 9 preț.

Porumb: 20.150 hectol.; 60½ libr.; 7.85-8.10 preț.

Orz: 5250 hectolitri; libre 41¾—45; 6.90—9.20 preț.

Fasole: 1 vagon; 14.40 preț.

Marmorosch, Blank & Comp.

POȘTA REDACȚIEI

I. C. Loco. — Primim. Ne-ar trebui și ceva ilustrațiunĭ relative. Avețĭ?

C. M.

DEPLASARI

19 AUGUST

Hotel Metropol: I. Triandohl, prop., Brăila; G. P. Bottea, prof., Ploeștĭ; Namulescu, prof., Craiova; Stein, comers., Focșanĭ; Pasaluga, comers., Craiova; Ștefănescu, comers., Călărașĭ; căp. Oresti Nicolae, militar, Craiova.

Hotel Union: Maĭor Paraschivescu, militar, Galațĭ; Temer, inginer, Cernovitz; Buter, advocat, Constanța; Anton Berner, voiajor, Varna; Petre Săvulescu, comers., Silistra; Costache Neamțu, comers., Silistra; Ibaacb cu D-na artiștĭ, America.

Hotel de France: Haufman, comers., Vasluĭ; Risso, prof., T.-Severin; Andronescu, comers., T.-Vesteĭ; Bachman, comers., C.-Lung; N. Dimancea, comers., Piteștĭ; Goldner I., comers., Craiova.

Hotel Boulevard: C. Petridi, comersant, Constantinopol.

Hotel Colaro: T. Paiclidi, prop., Giurgiu; Spiropol, prop., Giurgiu; C. H. Meustadter, comers., Ploeștĭ.

Hotel Central: Condeescu C., moșier Mizil; Gheorghiu C., moșier, Odaĭa; Livezeanu, moșier, Buftea; Matache I., moșier, Bolintinu; Stoicescu Gh., moșier, Ghimpațĭ; Dumitrescu I., comers., Brăila; Patanianu, comers., Giurgiu; Pantazescu, comers., R.-Sărat; Rădulescu T., comers., Galațĭ; locot. Ionescu, militar, Forturĭ.

Hotel Bristol: Popescu, prop., Brăila; maior Topliceanu, militar, Botoșanĭ; Bușilă, prof., Craiova; D-na Marienzeller, prof., Craiova; Peridi, medic, Iașĭ; Cerchez, medic, Iașĭ; general Pastie, militar, Paris; general Murgescu, militar, Galațĭ; G. Popescu, comersant, R.-Sărat,

Hotel Frascatti: Roberto Camiz, inginer, Brăila; I. Sechel, comers., Canit.

Hotel Continental: Maratcea, prop., Mizil; Durando, inginer, T.-Ocna; Antoniu, inginer, Iașĭ.

Hotel Englis: Sub-locot. Nicorescu, militar, Tecucĭ; N. Ponulescu, magistrat, Ploeștĭ; T. Mandru, procuror, Paris.

Hotel Victoria: Iargapolos, comers., Caracal; Iancovicĭ, elev, Craiova; Bornescu, elev, Craiova; N. Predescu, preot, Tîrgoviște.

Hotel Regal: Teodorini, prop., Drăgășanĭ; P. Petrovicĭ, prof., Galațĭ; Halița, inspector, Constanța; Ion Diamandescu, comers., Piteștĭ; Istrati, prof., Galațĭ; Frotilă, prof., Brașov; Paul Roza, artistă, Sinaia.

Hotel Dacia: Ștefan Marinescu, comers., Călărașĭ; B. Zipser, comers., Galațĭ; B. Teodorescu, comers., Giurgiu; N. Dumitrescu, comers., Giurgiu; Goldstein Haim, comers., Galațĭ; Vilcu Pitacu, comers., Rusciuk; D-tru Petreanu, prop., Craiova; Eledor Vergati, senator, Caracal; Dincă Schileru, deputat, Gorj.

Hotel Universal: Petre Conaciovicĭ, comers., Craiova; H. Vofiali, fabricant, Brăila; Ionescu, comers., Craiova; Ștefan Raiciovicĭ, comers., Craiova; Trandabur, arendaș, Ialomița; Protopop Voinea, comers., Brașov.

Hotel Gabrovenĭ: Balsamache, comers., Craiova; Ștefan Georgescu, comers., Teleorman; Hofman comers., Iașĭ; Olănescu, comers., R.-Vîlcea; Atanase Popescu, comers., Călărașĭ; Stan Georgian, arendaș, Sinaia; Răducanu Grigorescu, comers., T.-Vesteĭ.

Ultimele noutățĭ literare

Astă-zĭ am primit în sala noastră următoarele noutățĭ:

Pierre Guédy. Amoureuse trinité, roman, ornat de 100 ilustrațiunĭ obținute prin fotografie după natură, dintre carĭ 9 planșe afară din text. Leĭ 3.50.

Gyp. En Balade; images coloriées du petit *Bob.* Leĭ 3.25,

CATULLE MENDES

Cele treĭ sertare

Cu un gest hotărît,— ca și cum n'o să-șĭ maĭ schimbe părerea de acĭ înainte,— contesa Madelina arătă dulăpiorul japonez, cu treĭ sertare, al căruĭ lac roz și auriŭ tremura la lumina lămpilor, și, foarte grav, micuța zise:

— Deschide unul din aste treĭ sertare! Și caută să alegĭ bine, Valentin, căcĭ, în fie-care din ele, am ascuns un răspuns la rugăciunea care mi-o facĭ mereŭ de șase lunĭ.

Dacă puĭ mîna pe răspunsul bun, pe cel care zice: Da! — o să trebuiască să consimt să nu te maĭ resping.

Dar bagă de seamă să nu găseștĭ unul din răspunsurile rele! atuncĭ n'aĭ să maĭ mă vezĭ.

— Vaĭ! zise el, am două noroace contra unu.

Ce gînd țĭ-a venit, scumpa mea!

— Eĭ! zise dînsa, voĭ avea cel puțin mîngîĭerea, dacă va trebui să țiŭ s

D-tale, că pot să învinovățesc întîmplarea de greșala mea.

Intre cele treĭ sertare el șovăi mult. Mîna-ĭ tremurătoare mergea de la unul la altul, ne cutezînd să tragă inelul aurit; și inima i se strîngea de frică, gîndindu-se la alegerea rea.

In sfîrșit se hotărî, cu ochiĭ închiși, încrezîndu-se pe dumnezeiasca milă a provedințeĭ. O bucurie, o fericire de nespus! răspunsul — o foiță de hîrtie roză, repede desfăcută, — zicea plăcutul cuvînt: Da.

Atuncĭ luă pe Madelina rușinată în brațe, transportat de bucurie. Nicĭ o împotrivire nu maĭ era cu putință acum, afară numaĭ dacă nu și-ar fi ținut cuvîntul dat. Și contesa era o femeie de treabă, care se ținea de cuvînt. Ea se resemnă.

Pînă la ceasul cînd degetele cenușiĭ și roze ale dimineţeĭ daŭ la o parte muselina perdelelor, eĭ petrecură dulcile plăcerĭ ale iubireĭ care se stinge și reînviază mereŭ.

Totușĭ Valentin nu era pe deplin satisfăcut. Iĭ veni, după extazurĭ, nu știŭ ce tristeță pe frunte și în ochĭ.

— Oh! întrebă ea mirată, ce-țĭ maĭ trebuie și de ce te plîngĭ, scumpe ingrat?

— Maĭ am o grijă, zise el.

— Tu! lîngă mine? și care?

— Te datoresc întîmplăreĭ, nu D-tale însățĭ.

Și rămase pe gîndurĭ.

Dar dînsa, pufnind de rîs:

— Prostule! același răspuns pusesem în cîte și trele sertarele!

C. Ant.

MODE

Vestă ecosez

Cea maĭ frumoasă noutate a sezonuluĭ. Ecosez alb cu carele albastre și lavande. Reverurĭ, cravată. cingătoare și mînecile cu un pliu saŭ cu o draperie de surah. Butoane de porcelan pictate.

Laura.

Stare civilă

— Declarațiĭ de căsătorie —

Ioan I. Țințăreanu, cu D-na Chiriachița M. Nicolescu, Ion Maria Petre, cu D-ra Elena Dumitru Mosora, Dimitrie Marinescu, cu D-ra Alexandrina G. Rădulescu, Ion Georgescu, cu D-ra Anica Bratu Rebeles, Lambrocli Florescu, cu D-na Caterina Gh. Popovicĭ, Istrate Badea, cu D-na Dobra D. Tănase, Moise Țeni, cu D-ra Ester Calmi, George Zaharescu, cu D-ra Margareta Georgescu, Gheorghe I. Ispas, cu D-ra Ioana M. Dumitrescu, Theodor Grigorie Mihaĭ, cu D-ra Maria Andreĭ Crăciun.

Pentru gospodine

Conservarea covoarelor.— Pentru a conserva bine covoarele, ajunge să se puie benzină saŭ gaz în crăpăturile dușumeleĭ pe care e întins covorul și de a-l stropi pe acesta cu benzină. Mirosul se pierde repede. E bine ca operațiunea să se facă ziua și departe de orĭ-ce flacără, benzina aprinzîndu-se foarte lesne.

Gastr.

Biblioteca nouă ilustrată

a 25 banĭ volumul

Atragem deosebita atenţiune cititorilor asupra acesteĭ biblioteci ieftine, tipărită cu îngrijire, pe hîrtie bună, și care nu costă de cît 25 banĭ volumul.

Volumele apărute sunt:

Jules Mary. Amour d'enfant, amour d'homme.

Charles Aubert. Péchés roses.

Charles Deslys. L'épreuve.

L. Marville. Autour de la gamelle.

Paul Pansolle. Autour de la lune de miel.

Fie-care volum frumos tipărit și ilustrat costă 25 banĭ.

Pentru provincii se adaugă porto.

Bibliografiĭ

A apărut: „Vise roze", versurĭ de G. Russe Admirescu, cu o prefață de Alexandru Macedonski și cu portretul autoruluĭ. Prețul unuĭ volum este de 3 leĭ.

A apărut:

Abecedar pentru scris-citit de *Pr. N. Gr. Aramă și Ang. Gratianu* învățătorĭ din Tîrgoviște, aprobat de ministerul cultelor și instrucțiuneĭ publice la concursul de cărțĭ didactice din anul 1896 cu No. 14039 din 4 Decembrie.

Abecedarul e împărțit în 2 părțĭ și e însoțit de un povățuitor. [Partea I costă 40 banĭ, partea II-a 50 banĭ, iar povățuitorul 30 banĭ.

S'a pus sub presă la tipografia „Carol Göbl", str. Doamneĭ 16 Bucureștĭ, *Gramatica franceză-romînă*, ediția III, de Gheorghe Gr. Argyropolu, fost profesor de limba și literatura franceză în școalele statuluĭ. Acest op este aprobat de ministerul instrucțiuneĭ publice.

Călăuze nouĭ pentru călătorĭ

In colecția călăuzelor *Nebunelli* a apărut un al treilea volum;

Franzensbad și împrejururile luĭ conținînd descrierea amănunțită a călătorieĭ de la Viena la Franzesbad Leĭ 2.

Următoarele volume aŭ maĭ apărut în această colecție de călăuze:

Marienbad *și împrejurimele luĭ*, conținînd descrierea amănunțită a călătorieĭ de la Viena la Marienbad, cu două planurĭ.—Leĭ 2.

Viena *și împrejurimile eĭ*, cuprinzînd descrierea călătorieĭ de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck și Presburg și pe Dunăre, cu două planurĭ.—Leĭ 3.

3,25

Următoarele noutățĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —grație unuĭ aranjament cu o o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 3,50, prețul edituriĭ din Paris:

Emile Zola. La faute de l'abbé Mouret, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Paul Bourget. Recommencements, leĭ 3.25.

Réné Maizeroy. Joujou, leĭ 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediție ilustrată leĭ 3.25.

Georges Ohned. Le curé de Favières leĭ 3.25.

Catulle Mendés. La première maîtresse leĭ 3.25.

Fernand Vaudérem. Les deux rives leĭ 3.25.

Pentru provincii să se adaoge pentru porto.

Ultimele noutățĭ literare

Astă-zĭ am primit în sala noastră următoarele noutățĭ:

Pierre Guédy. Amoureuse trinité, roman, ornat de 100 ilustrațiunĭ obținute prin fotografie după natură, dintre care 9 planșe afară din text. Leĭ 3.50.

Gyp. En Balade; images coloriées du petit *Bob.* Leĭ 3.25,

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a Un-spre-zecea

Expirînd termenul pentru bonul de premiĭ din seria a zecea, punem cu începere de astă-zĭ la dispoziția cetitorilor o a Unsprezecea serie de premiĭ.

Atragem tot odată atențiunea că primele 12 fascicole din publicația „Tableaux célèbres" sînt cu totul epuisate

Cuponul premiilor anunțate maĭ jos este valabil pînă la 25 August inclusiv.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 13-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

Ca bătrînĭ, fac tinerĭĭ de Louis Knaus.

Păzitorele curcanilor de Cihalivo.

Semnalul vînătoruluĭ de Deker.

Ajutor neașteptat de H. Sperling.

Vărul orășeluluĭ de Benjamen Vautier.

O după amiază la Villa Pamptyli din Roma de P. Joris.

Congresul pentru emanciparea cîinilor de A. Gilli, și *Intoarcerea împăratuluĭ Guillaume de la vînătoarea de urșĭ* de Falat.

Ce carte să aleagă? de Vautier.

Intiia lecțiune de dans de Vautier.

Bunul Samaritan de Plickhorst.

Martirĭĭ de Verhas.

Prea tîrziu de Hans Dahl.

Tentațiunea pisiceĭ de Rotta.

La Veneția de Stewart.

O partidă de vînătoare în iarnă de Kovalski.

Sărmaniĭ musicienĭĭ Tirolesi de Defregger.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 13-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos. Inștiințăm tot de o dată ca cu fascicula No. 16 se termină seria importanteĭ publicațiunĭ „Tableaux célèbres".

Alte volume oferite ca premiĭ nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Stéphane Jousselin. Yankées, fin de siècle, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Robert de Bonnières. Lord Hyland, histoire véritable, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Comte E. de Keratry. A travers le passé. Souvenirs militaires, în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.80
George Duruy, Ni dieu ni maître, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Pierre Kropotkine. Paroles d'un revolté, ouvrage publié, annoté et accompagné d'une préface par Elisée Reclus, în loc de leĭ 3.50 se dă cu leĭ	1.55
Paul Lenglé. Le neveu de Bonaparte. Souvenirs de nos campagnes politiques avec le prince Napoléon Bonaparte (1879—1891), în loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.90
Lord Malmesbury. Mémoires d'un ancien ministre, traduit de l'anglais avec l'autorisation de l'auteur par M. A. B. In loc de leĭ 3.50 se dă cu banĭ	0.85
Louis Jacolliot. Histoire naturelle et sociale de l'humanité: Vol. I.—*La génèse de la terre et de l'homme*, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Vol. II.—*Le monde primitif.* Les premiers hommes. 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 leĭ se dă cu leĭ	5
Réné de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 paginĭ cu 127 desemne după natură reprezentînd viața chinezilor. In loc de 3.50 se dă cu leĭ	1.75
Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.80
Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. In loc de 3.50 se dă cu banĭ	0.75
Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudităţĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ	2.25
Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90.	1.25
Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ.	1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă*, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI"
No. 2919
Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și e ste valabil pînă la 25 August inclusiv.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL"

— 137 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

II.—In Crimă

CAP. XIII

Un numismat

Iacă ce se petrecuse:

Rossignol întrebase pe portar:

— Aicĭ e d. Raftopolu?

— S'a dus la Roma să petreacă săptămîna mare; dar dacă, vrețĭ maĭ multe amănunte, adresați-vă la persoana care i-a închiriat odaia mobilată.

Rossignol se urcă sus.

Ce făcu, ce drese, intră în odaie și începu a căuta peste tot.

Găsi într'un dulap un geamantan greŭ de tot și în care, cînd îl scutură, auzi sunet de metal.

Fără codire îl deschise și monedele de aur și de argint din el se risipiră pe masă.

Rossignol dăduse peste comoara furată.

Chemarăm pe ambiĭ anticarĭ.

Mare le fu bucuria, cînd le găsiră maĭ pe toate.

Hoțul era dar Raftopolu.

De sigur că se dusese la Roma ca să vînză medaliile ce luase cu el.

Dar Raftopolu lăsase acasă partea cea maĭ mare din ce furase.

Prin urmare era să se întoarcă.

N'aveam de cît să'l așteptăm acolo.

Trimiseĭ în Italia agențĭ să caute monedele vîndute.

Nu aflară nimic.

In casă lăsaĭ doĭ agențĭ.

Trecură vre-o cincĭ zile.

Intr'o dimineață se spălaŭ.

Ușa se deschise.

Intră un tînăr slab.

Era îmbrăcat în haine de călătorie.

Cum îĭ văzu acolo începu să strige:

— Ce e asta?... Cine sînteţĭ Dv? Ce căutațĭ în odaia mea? Eșițĭ afară!

— Eșim, eșim, nu te supăra, D-le zise un agent, eșim cu toțiĭ.

— Cum?

Și Raftopolu se îngălbeni.

Intrebă:

— Dar ce căutațĭ aci?

— Am venit să vorbim cu D-ta.

— Cu mine?

— Da.

— Despre ce?

— Adică nu noĭ.

— Dar cine?

— Șeful nostru. Noĭ sîntem agențĭ aĭ siguranțeĭ.

— Ce să vorbiască cu mine?

— Nu știŭ; poate că vrea să 'țĭ dea vre-o medalie, că l'am auzit vorbind de niște medaliĭ.

In sfîrșit îl puseră să'șĭ deșerte buzunarele, în carĭ găsiră cîte-va piese rare și mi'l aduseră.

N'am văzut hoț, tăgăduind copilărește hoția ca acesta.

Văzînd și el că nu se potrivea de loc ce spunea și că la fie-care respuns îĭ dovedeam că știam că minte, zise:

— Poliția a pus lucrurile în odaia mea ca să mă piardă.

Trebuie să spun că cred că era dezichilibrat.

Nu era legătura în nimic ce făcea.

Era fiŭ de oamenĭ cum se cade.

Se zicea că era doctor în drept.

Avea mania furtuluĭ de medaliĭ, dar nu le cunoștea de loc.

Aflaĭ curînd de la consul că Raftopolu era recidivist.

Furase medaliĭ și din muzeul din Athena.

Nu fu condamnat de cît la cincĭ anĭ de închisoare de către jurațĭ.

Se vede că și eĭ judecaseră că era dezichilibrat.

Cu prilejul prindereĭ luĭ Raftopolu, agențiĭ meĭ dădură peste noroc.

Ceĭ doĭ anticarĭ carĭ îșĭ găsiră medaliile, le dădură 20000 fr. să împartă între eĭ.

După ce a eșit din închisoare, maniacul nostru a furat și în muzeul din Geneva.

Cînd l'aŭ prins a zis că îl chiamă Chrisides.

Dar șeful polițieĭ din Geneva trimise semnalmentele la Paris.

Aci văzurăm că Chrisides era Raftopolu.

Fu condamnat la șapte anĭ de recluziune.

Poate că acest nenorocit ar fi fost maĭ potrivit într'un spital de cît la închisoare.

XIV

Plagiastrul luĭ Lacenaire

La 1 Ianuarie 1888, mi se spuse că se arestase în ajun un alt Lacenaire.

Omorîtorul fusese prins aproape în flagrant delict.

Afacerea — cum ni se povesti — era cu totul la fel cu crima asasinuluĭ — poet — care fu celebru sub domnia luĭ Ludovic-Filip.

In strada Tiquetone. la 15 Noembrie 1887 un individ, de vre-o 30 de anĭ, venise să ia cu chirie un mic apartament la catul al doilea, cu prețul de 500 fr.

Zicea că era comerciant de mătăsurĭ și că locuia în Marsilia.

Venise de vre-o două treĭ orĭ în domiciliul săŭ și nu adusese nicĭ o mobilă.

Dar pusese să i se facă niște reparațiĭ de către un lăcătuș din strada Beaubourg și îĭ plătise cu două polițĭ la 31 Decembrie și ceruse de la lăcătuș ca biletele să fie duse la încasare la banca Franțeĭ.

La 31 Decembrie chiriașul bizar, care zicea că se numește Garnier, veni acasă de vreme de tot și spuse portaruluĭ că va sta acasă toată ziua.

Pe la unu se prezentă un amploiat de la banca Franțeĭ.

Era un băiat de vre-o 28 de anĭ care era supranumerar și care ținea — în ziua acela — locul unuĭ bătrîn bolnav.

Fără nicĭ o teamă, amploiatul intrase în micul apartament mirat că nu vedea mobile.

Garnier îl primi foarte bine.

Căută prin buzunare și scoase toțĭ baniĭ ce avea.

Iĭ puse pe cămin.

— Plătițĭ amîndouă biletele? întrebă amploiatul.

Garnier făcu semn că nu.

Amploiatul se pregăti să scoată acul care le ținea la un loc.

De o dată Garnier se repezi la el, îl apucă de braț și îĭ vîrî un instrument ascuțit în ceafă.

Victima începu să strige:

— Ajutor, sărițĭ, ucigașul.

Pierdea sînge mult.

Garnier se zăpăci.

Eși încuind ușa cu cheia,

O vecină care sta alăturĭ ieși cînd ieșea el și îl întrebă ce s'a întîmplat?

— Nu e nimic, răspunse el, îĭ a venit răŭ cuĭ-va. Mă duc să aduc un doctor.

Și se coborî pe scară liniștit.

Dar portăreasa și fiul săŭ auziseră și eĭ țipete.

Cum văzură pe Garnier eșind se repeziră după el.

El o luă la fugă.

Fiul portăreseĭ din instinct începu să strige:

— Punețĭ mîna pe hoț!

Lumea se luă după el.

Fu prins.

In fața comisaruluĭ nu vru să spuie o vorbă.

Era reproducerea exactă a faimoaseĭ crime a luĭ Lacenaire cu mica deosebire că celebrul asasin care interesase asa de mult pe femeile de pe la 1836 prin poeziile sale, avea complicĭ.

Garnier nu părea să aibă vreunul.

(Va urma)

MICA PUBLICITATE

DE JOUI

Anunciurile pot conţine adresa saŭ numaĭ iniţiale. Scrisorile nu se liberează de cît presentatoruluĭ chitanţeĭ respective.
Cererile de informaţiĭ relative la un anunciŭ trebue să aibă menţionat numărul anunciuluĭ respectiv.

Linia de 25 litere 15 banĭ; patru liniĭ 50 banĭ; nu se adm peste patru liniĭ.
Din provincie baniĭ se pot expedia la adresa Administraţieĭ *Adevĕruluĭ*, în plic închis cu mărcĭ poştale.

Nu se admite la „mica publicitate" de cît anunciurĭ relative la *cererĭ şi oferte de slujbă, vinzărĭ şi închirierĭ, cursurĭ, meditaţiĭ, obiecte perdute şi fondurĭ de comerciŭ, dar fără menţiune de preţ.*

VINZARI şi INCHIRIERI

De vinzare o bicicletă în bună stare. Model noŭ, se vinde pe preţ de leĭ 180, str. Smîrdan concor. nouă, camera 24 Alexandru. 8

DE VÎNZARE o casă în Calea Victorieĭ No. 108. 69—4

Simigerie, de închiriat, str. Traian 21 colţ str. Vultur; Se garantéză că face bună trébă, adr. Jean R. Olteniceanu. 14—1

Un piano noŭ puţin uzat se vinde cu preţ avantagios a se adr. Wormser, strada Israelită 6. 51—2

De arendat moşia Gorganul, 115 hectare aproape toate arabile, 15 minute din gara Goleştĭ. A se adr. Grigore Zabaria C.-Lung. 1—4

CERERI ŞI OFERTE

O Domnişoară absolventă distinsă a conservatoruluĭ doreşte a da lecţiunĭ de pian a se adr. strada Columb 4 1552

Tînăr dipl. sc. comerciale garan. 25000 leĭ imobilĭ caută post de încasator saŭ casier. Adr. C.D. C., Post rest. Ploeştĭ. 74—1

Un absolvent a 4 cl. liceale doreşte a se angaja ca elev într'o farmacie aicĭ saŭ în provincie, adr, Dorobanţilor 16!, Bucurescĭ. 72—2

O Persoană cu garanţie 15000 leĭ, ipotecă caută un post de casier adr. M. K. Popescu, Vălenĭ de Munte. 48—2

Un administrator şi comptabil de moşiĭ, ne căsătorit caută post la ţară posedă certificate. Calea Griviţeĭ 189 sub D. P. T. Bucur. 30

Fabrică de cărămidă. Dirij. administr. etc. om tecnic teoretic şi practic, caută ocupaţie. Adr. F. C. Adm. ziarnluĭ. 59—4

Bun administrator de moşie caută post posedă certificate, abs. a 4 clase liceale adresa Ionescu str. Frumoasă No. 14. 37—5

Un agricultor şi viticultor bun, caută ocupaţie la o moşie. Salar după învoială. Adresa la Adm. acestuĭ ziar sub I. H. 1441—20

DIVERSE

O bună croitorească de dame se recomandă pentru Sinaia pe timp de 2 saŭ 3 săptămînĭ, adr. administraţia Adevĕrul. 10—1

Se caută un visitiu care a maĭ servit la o casă boerească, preţ convenabil. A se adresa la administraţia ziaruluĭ. gr.-ad.

S'a perdut un căţel bocks, răsp. la num. „Contesa" cine-l va aduce în str. Profetuluĭ (bis. Silv.) 7, va primi o frum. recompensă. 71—1

Se primesc elevĭ în gasdă cu menagiul complect. Str. Sc itu-Maicelor No. 17 în apropiere de toate liceele. 63—3

De către o familie germană se primeşte un copil pentru a-l creşte. Adresa Administraţia Adevĕrul. 11—1

Se dă de suflet, un băiat, de patru lunĭ, creştin şi frumos. Adresa la administraţia ziaruluĭ. 2—3

Jeune femme française désere union avec homme distingué riche de 35 a 60 ans. écrire poste restante M. M. 222. 62—2

CORESPONDENŢA

Lara. Mîine poimîine, 2 p. m., soseşte direct la Sc. Spune Em. să la ce soseşte odată cu acestea. Acolo detaliĭ. *Minos.* 65—1